Kielce, dnia 25 kwietnia 1931 roku.

KIELECKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 10.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

Rozporządzenia:

Zarządzenia:

Ogłoszenia:

DZIAŁ URZĘDOWY.

173.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego
z dnia 14 kwietnia 1931 r.
o domowych księgach meldunkowych i listach osób w domu zamieszkałych.

Na zasadzie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1. Właściciele domów lub ich zastępcy (dzierżawcy, administratorzy, osoby wyznaczone, do prowadzenia meldunków i t. d.) w miejscowościach:

a) Będzin, Czeladź, Dąbrowa-Górnicza, Sosnowiec oraz w miejscowościach gminy Grodziec, Niwka i Olkusko-Siewierskiej w powiecie będzińskim;

b) Busko Chmielnik i Solec, gm. Zborów w powiecie stopnickim;

c) Częstochowa w powiecie częstochowskim;

d) Kielce i Suchedniów w powiecie kieleckim;

e) Skarżysko-Kamienna i Szydłowiec w powiecie koneckim;

f) Olkusz, Wolbrom i Ojców w powiecie olkuskim;

g) Ostrowiec i Opatów w powiecie opatowskim;

h) Radom w powiecie radomskim;

i) Wierzbnik, Starachowice i Wanacja w powiecie iłżeckim;

j) Łazy, Mijaczów, Myszków Stary, Mysz-

ków Nowy, Poręba, Żarki i Zawiercie w powiecie zawierciańskim;
obowiązani są prowadzić domowe księgi meldunkowe, a w domach mających więcej niż cztery mieszkania i listy (wykazy) osób zamieszkałych.

§ 2. W domowej księdze meldunkowej mają być zapisane wszystkie osoby zamieszkałe lub przebywające w domu dłużej niż 24 godziny, w liście zaś mają być wymienieni wszyscy lokatorzy domu, sublokatorzy, ich rodzina i domownicy.

§ 3. Domowa księga meldunkowa winna zawierać następujące rubryki:

1) Nazwisko i imię;
2) Imiona rodziców;
3) Zawód;
4) Data urodzenia;
5) Wyznanie;
6) Przynależność państwowa;
7) Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego;
8) Skąd przybył (miejsce zamieszkania);
9) Data przybycia na pobyt czasowy;
10) Data przybycia na zamieszkanie;
11) Pokwitowanie biura meldunkowego (data i podpis);
12) Data wyprowadzenia się. Dokąd się wymeldował;
13) Pokwitowanie biura meldunkowego (data i podpis);
14) Uwagi.

§ 4. Lista osób zamieszkałych winna zawierać następujące rubryki:

1) Nazwisko i imię;
2) Skąd przybył (miejsce zamieszkania);
3) Data przybycia;
4) Uwaga.

Lista ta winna być umieszczona przy wejściu do domu w miejscu widocznem dla wchodzących.

§ 5. Właściciele domów i ich zastępcy obowiązani są przy przedkładaniu zarządom gmin kartek meldunkowych przedkładać każdorazowo również domowe księgi meldunkowe w celu uzyskania pokwitowania o dokonanym zameldowaniu względnie wymeldowaniu.

§ 6. Domowa księga meldunkowa winna być ponumerowana, przesznurowana i zaopatrzona w pieczęć i podpis zarządu gminy.

§ 7. Domowa księga meldunkowa i lista osób zamieszkałych winna być utrzymana w stanie aktualnym.

§ 8. Winny niedopełnienia wymienionych w niniejszem rozporządzeniu obowiązków ulegnie w drodze administracyjnej karze przewidzianej w art. 25 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309) niezależnie od zastosowania przez władzę uprawnień przewidzianych w art. 27 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Wojewoda: *Paciorkowski*

174.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 18 kwietnia 1931 r.

o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechniania zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego.

Na mocy art. art. 16, 26, 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) i § 357 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) wobec obecnego stanu rozpowszechnienia zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego, niezależnie od zarządzeń wydanych przez władze administracyjne I-ej instancji, zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 16 marca 1931 r. o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechnieniu zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego (Kielecki Dziennik Wojewódzki Nr 8, poz. 124 z dnia 28 marca 1931 r.) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Zabrania się odbywania pokazów, targów jak i przetargów na świnie, z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w zagrodach niezapowietrzonych, w następujących gminach i miejscowościach:

pow. kielecki—gm. Dąbrowa, f. Ameljówka;
pow. konecki — gm. Szydłowiec, kol. Zdziechów;
pow. kozienicki — gm. Świerże-Górne, w. Holendry-Kuźmińskie;
pow. opatowski—gm. Ożarów, os. Ożarów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *w/z Dr. Kroebl*

175.

Rozporzędzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 18 kwietnia 1931 r.

o uchyleniu rozporządzenia o zwalczaniu pryszczycy u zwierząt racicowych na terenie województwa kieleckiego.

Na zasadzie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) oraz § 180 wykonawczego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zarządzam co następuje:

§ 1. Wobec wygaśnięcia zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych na terenie województwa kieleckiego, uchylam rozporządzenie Wojewody Kieleckiego z dnia 27 lutego 1931 r. o zwalczaniu pryszczycy u zwierząt racicowych, ogłoszone w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim Nr 7, poz. 93 z dnia 14 marca 1931 roku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *w/z Dr. Kroebl*

176.

ZARZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 stycznia 1931 r.

w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrzeniu w urządzenia wodociągowe, skanalizowaniu i połączeniu nieruchomości z siecią wodociągową i kanalizacyjną oraz o warunkach korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych w mieście Częstochowie.

Na podstawie art. 415 oraz art. 410 p. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), na wniosek Wojewody Kieleckiego, oparty na uchwale Rady Miejskiej m. Częstochowy z dnia 25 czerwca 1930 r. zarządza się co następuje:

Część I.

Przepisy Ogólne.

§ 1. Każdy właściciel zabudowanej nieruchomości, położonej przy ulicy, na której znajduje się kanał i wodociąg miejski, obowiązany jest skanalizować swą nieruchomość i połączyć ją z wodociągiem w terminie następującym:

a) nieruchomości zabudowane przed oddaniem do użytku publicznego kanału i wodociągu ulicznego, w ciągu 2 lat od daty oddania kanału i wodociągu ulicznego do użytku publicznego;

b) nieruchomości zabudowane po oddaniu kanału i wodociągu ulicznego do użytku publicznego — przed oddaniem budynku do użytku.

W razie niewykonania kanalizacji i nieprzyłączenia nieruchomości do wodociągu w terminie wymienionym, Magistrat ma prawo wykonać kanalizację danej nieruchomości i połączyć ją z wodociągiem z tem, że:

a) urządzenia będą wykonane w minimalnym zakresie, według § 2 niniejszych przepisów,
b) wydatki na wymienione roboty będą zwrócone Magistratowi według kosztorysu, zestawionego przez Magistrat, a w razie nieuiszczenia w terminie przepisanym, wydatki te będą ściągnięte drogą administracyjną.

Każda nieruchomość, przyłączona do sieci kanalizacyjnej musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową.

§ 2. Kanalizacja nieruchomości powinna usuwać z budynków, przeznaczonych do stałego lub przejściowego przebywania ludzi, wszelkie płynne nieczystości — brudną wodę i ludzkie odchody, odprowadzając je bezpośrednio drogą podziemną do kanału.

Przy kanalizowaniu zabudowanych nieruchomości i połączeniu z wodociągiem wymagane są przynajmniej następujące urządzenia:

1) Przy kanalizowaniu i łączeniu z wodociągiem nieruchomości zabudowanych przed oddaniem do użytku publicznego kanału i wodociągu ulicznego:

a) wszystkie istniejące krany wodociągowe powinny być połączone z wodociągiem miejskim, a wszystkie zlewy już istniejące, jako też i nowe, powinny być bezpośrednio złączone z przewodem odprowadzającym tak, aby woda zużyta była odprowadzona do kanału ulicznego drogą podziemną. Do użytku mieszkań i innych lokali niezaopatrzonych w zlewy i krany, należy urządzić na każdym podwórzu po jednym ogólnym zlewie wraz z wypustem wodociągowym;

b) należy urządzić w każdej zabudowanej przed wejściem w życie art. 251 rozporządzenia o prawie budowlanem (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202 z roku 1928) nieruchomości jeden ogólny ustęp, najmniej o jednem siedzeniu, bezpośrednio połączony z podziemnym kanałem i zaopatrzony w należyte spłukiwanie. Jeżeli nie wszystkie lokale posiadają własne klozety, należy powiększyć liczbę siedzeń ustępów tak, żeby jedno siedzenie ogólnego klozetu przypadło na 20 mieszkańców, nieposiadających klozetów w mieszkaniach. Ilość siedzeń może być zmniejszona w miarę urządzenia w domu pojedyńczych klozetów mieszkaniowych;

c) wszystkie istniejące ustępy należy połączyć z kanałem i zaopatrzyć w należyte spłukiwanie;

d) stajnie i chlewy należy połączyć z kanałem, aby bezpośrednio z nich odprowadzać nieczystości płynne.

§ 3. Każda nieruchomość, mająca oddzielny numer hipoteczny, powinna być skanalizowana tak, aby całe urządzenie stanowiło odrębną całość, nie mającą nic wspólnego z sąsiedniemi nieruchomościami i nie może być z tego tytułu obciążona żadnemi służebnościami i t. p.

Taka oddzielna kanalizacja powinna być zaprowadzona o ile możności w każdej części nieruchomości, gdy właściciel uzyskał pozwolenie na podział nieruchomości na kilka części.

Wyjątki od tego przepisu dopuszczalne są tylko tam, gdzie miejscowe warunki nie pozwalają na urządzenie kanalizacji zgodnie z niniejszemi przepisami i to za każdorazową zgodą Magistratu, który ma prawo żądać w takich razach odpowiednich zastrzeżeń prawnych.

§ 4. Połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim przez inną nieruchomość może nastąpić tylko wtedy, kiedy właściciel tej nieruchomości, przez którą połączenie wodociągowe ma przechodzić, zobowiąże się uiszczać wszelkie opłaty za wodę i wodomierz i za tę drugą nieruchomość, która ma być z wodociągiem połączona, jeśli właściciel tej drugiej nieruchomości, korzystając z połączenia, nie zapłaci tych opłat.

§ 5. Połączenie kanalizacyjne i wodociągowe od przewodu ulicznego do granicy nieruchomości i ustawienie wodomierza wykonywa Magistrat na rachunek właściciela nieruchomości. W tym celu pobiera Magistrat od właścicieli nieruchomości sumy wyłożone, względnie potrzebne na wykonanie powyższych robót, w wysokości rzeczywistych kosztów wraz z 15% kosztów administracji. Od sum już wyłożonych dolicza się odsetki w wysokości pobieranej przez Bank Polski od daty wstawienia wodomierza, względnie przyłączenia do kanału.

Wodomierz winien znajdować się najdalej w odległości 1 mtr. od muru frontowego domu wzgl. od granicy nieruchomości.

W razie konstrukcyjnych trudności może Magistrat zezwolić na inne odpowiednie ustawianie wodomierza. W domach postawionych w odstępie od linji regulacyjnej ulicy, względnie linji ulicy, może Magistrat wyjątkowo zezwolić na umieszczenie wodomierza w dalszej odległości w piwnicy.

Koszty powstałe z założenia kanalizacji i wodociągu na terenie nieruchomości oraz utrzymanie tychże — obciążają właściciela nieruchomości, wykonanie tych urządzeń podlega jednak kontroli Magistratu.

Utrzymanie przykanalików (kanałów łączących kanalizację nieruchomości z kanałem ulicznym) w porządku należy do Magistratu, jeżeli jednak uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie przykanaliku wywołane zostanie przez przedmioty, pochodzące z kanałów domowych uskutecznia Magistrat naprawę na koszt właściciela nieruchomości.

§ 6. Na żądanie właściciela nieruchomości urządza Magistrat w miejscu przez siebie oznaczonem hydranty do polewania jezdni i chodników na koszt właściciela. Naprawę hydranta uskuteczniać powinien właściciel, a jeżeli właściciel odnośnej nieruchomości nie

dokona zmiany lub naprawy uszkodzonego hydrantu w ciągu 3-ch dni, mocen jest Magistrat wykonać to na koszt właściciela nieruchomości. Magistrat może swoim kosztem znieść lub przenieść na inne miejsce już urządzone hydranty, o ile to uzna za potrzebne.

§ 7. Do kanałów ulicznych należy spuszczać z nieruchomości zapomocą podziemnych przewodów odprowadzających:

A) wodę zużytą w mieszkaniach i na podwórzach na potrzeby gospodarskie, wodę z przewodów do ogrzewania centralnego i z lodowni od tajania lodu, wodę zużytą w zakładach przemysłowych;

B) odchody ludzkie i nieczystości płynne;

C) wodę drenową z gruntu oraz wodę z opadów atmosferycznych do kanałów deszczowych.

Powyższe ścieki nie powinny zawierać:

a) twardego osadu, śmieci, żwiru, piasku, popiołu i odpadków kuchennych, jako to obierzyn, skorup, kości i t. p.
twardy osad, a więc śmiecie, żwir, piasek popiół, odpadki kuchenne i t. p., pozostające na kratach wpustów i w studzienkach — winny być zgarniane;

b) stałych i płynnych substancyj, które wskutek swego składu chemicznego lub fizycznego mogłyby uszkodzić kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, jak kwasy i t. p., względnie substancyj stałych lub płynnych, któreby uczyniły niebezpieczną obsługę kanałów;

c) niezdezynfekowanych odchodów od zakaźnych chorych.

Szkodliwość tych produktów ustala Magistrat.

Przy spuszczaniu z fabryk i zakładów przemysłowych gorącej wody (o temperaturze ponad 40° C.) lub ścieków, któreby mogły szkodliwie działać na kanały, należy przez ochładzanie, dezynfekcję neutralizację lub inny sposób ścieki te odpowiednio unieszkodliwić, stosownie do zarządzeń Magistratu, jakie w każdym oddzielnym wypadku będą wydane. W poszczególnych wypadkach spuszczanie do kanałów ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych i podobnych instytucyj, ze względu na jakość tych ścieków i ich ilość, może być przez Magistrat wzbronione.

Bezwzględnie wzbronionem jest wszelkie ścieki wymienione w punkcie A) i B), niniejszego paragrafu spuszczać do rzeczek, potoków, stawów, rynsztoków i kanałów deszczowych, chociażby nawet ścieki te były poprzednio przefiltrowane.

Do sieci wód brudnych nie wolno wpuszczać wód, pochodzących z opadów atmosferycznych.

§ 8. Wpusty uliczne służą do odprowadzania wody z opadów atmosferycznych. Zabronione jest zmiatanie do wpustów błota, śmieci ulicznych, wrzucania śmierci i odpadków domowych.

§ 9. Zasuwy i hydranty sieci wodociągowej oraz zasuwy i zawory na połączeniach domowych, przed wodomierzem, wolno otwierać lub zamykać tylko funkcjonarjuszom Magistratu.

Hydranty uliczne otwierać wolno funkcjonarjuszom straży ogniowej w razie pożaru.

§ 10. W nieruchomości skanalizowanej na zasadzie niniejszych przepisów, wzbronionem jest urządzanie dołów ściekowych do pomyj i dołów kloacznych.

Istniejące doły ściekowe, jak również i przewody nieczystych ścieków, o ile nie są obciążone służebnościami, powinny być opróżnione, zdezynfekowane, następnie zaś zasypane czystym piaskiem.

§ 11. Nie dozwala się kanalizować piwnic i części nieruchomości, położonych niżej poziomu dopuszczalnego dla danej ulicy, ustalonego przez Magistrat, a to w obawie zalewu nieruchomości ściekami z kanału przy przypadkowem zatkaniu się lub przepełnieniu kanału.

§ 12. W wyjątkowych wypadkach Magistrat może zezwolić na skanalizowanie nisko położonych pomieszczeń, jeżeli właściciel nieruchomości uzasadni konieczność tego i zobowiąże się zabezpieczyć te pomieszczenia od zalewu zapomocą specjalnych zaworów, nad których zamykaniem we właściwym czasie sam będzie czuwać.

§ 13. Przepompowywanie ścieków z głębokich piwnic do kanału może być uskutecznione tylko w wyjątkowych wypadkach, przyczem urządzenie i sposób przepompowywania powinny być akceptowane prze Magistrat.

§ 14. Dla otrzymania pozwolenia na wykonanie instalancji wodoc. kanal. obowiązany jest każdy właściciel nieruchomości, przystępujący do jej skanalizowania, wykonać szcze-

gółowy projekt urządzeń kanalizacyjnych i wodociądowych, stosownie do rozporządzenia Min. Rob. Publ. z 2 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 58 z r. 1929, poz. 456) o sporządzaniu i zatwierdzaniu projektów (planów) robót budowlanych i o trybie postępowania przy wydawaniu pozwoleń na budowę i na użytkowanie budynków.

§ 15. Właściciel nieruchomości, składający podanie o połączenie zabudowanej nieruchomości z kanałem i wodociągiem miejskim, przyjmuje na siebie zobowiązanie, zawarte w niniejszych przepisach oraz powinien:

a) wpłacić do Kasy Magistratu kwotę potrzebną na wybudowanie przewodów, łączących nieruchomość z kanałem i wodociągiem miejskim;

b) usunąć bezzwłocznie po ukończeniu robót wszelkie urządzenia, będące zbiornikami nieczystości, jako to doły kloaczne i t. p.;

c) utrzymywać urządzenia kanalizacyjne i wodociągowe w należytym porządku, zdatności do użytku oraz przedsiębrać wszelkie środki, celem natychmiastowego poprawienia wszelkich uszkodzeń;

d) ułatwiać kontrolującemu urzędnikowi Magistratu podczas wykonywania robót, jak również i po wykończeniu ich, swobodny dostęp do wszelkich pomieszczeń, w których znajdują się urządzenia kanalizacyjno-wodociągowe w nieruchomości.

§ 16. Kontroli Magistratu podlegają: zgodność wykonania robót z zatwierdzonym projektem i niniejszemi przepisami, a także utrzymanie w sprawności i należytym porządku całego urządzenia po oddaniu go do użytku.

§ 17. Magistrat kontroluje roboty w czasie ich prowadzenia, nie ponosi jednak z tytułu kontroli żadnej odpowiedzialności za dobroć i trwałość urządzeń w nieruchomości.

§ 18. Czasowe korzystanie z pewnych oddzielnych części wodociągu lub kanalizacji nieruchomości staje się dozwolone po uznaniu ich przez Magistrat za wykonane należycie.

§ 19. Otwarcie dopływu wody po wykonaniu instalacji domowej wykonuje Magistrat po sprawdzeniu należytego wykonania instalacji i przeprowadzeniu próby ciśnienia.

Jeżeli wskutek wadliwego wykonania instalacji zajdzie potrzeba wykonania powtórnej próby ciśnienia, to właściciel nieruchomości obowiązany jest uiścić kwotę w wysokości 15 złotych.

§ 20. Właściciel nieruchomości, jak również dzierżawcy lokali obowiązani są o każdej porze dnia, pomiędzy 8-mą a 18-tą godziną, w nadzwyczajnych wypadkach i o każdej porze nocnej dopuszczać do kontroli wszystkich urządzeń kanalizacyjnych i wodociągowych funkcjonarjuszy Magistratu, legitymujących się stosownem upoważnieniem.

§ 21. Obowiązkiem właściciela nieruchomości jest utrzymanie instalacji kanalizacyjno-wodociągowej w zupełnym porządku wszelkie uszkodzenia powinny być niezwłocznie naprawiane. Pobieranie wody bez wodomierza lub urządzanie do pobierania wody na połączeniu przed wodomierzem jest wzbronione.

W razie pobierania wody przed wodomierzem, zostanie wymierzona winnym tego rodzaju przekroczenia opłata za pobraną wodę według oceny Magistratu, a nieprawne połączenie zostanie usunięte na koszt właściciela nieruchomości.

§ 22. Po otrzymaniu wiadomości, że urządzenia kanalizacyjne lub wodociągowe jakiejkolwiek bądź nieruchomości działają nieprawidłowo, Magistrat zbada na miejscu stan rzeczy i, wykazując przyczyny ujemnego działania tychże urządzeń, przedsiębierze środki, celem usunięcia przez właściciela nieprawidłowości. W takich razach właściciel nieruchomości obowiązany jest okazać całkowitą pomoc w kierunku wykonania zarządzeń Magistratu i ponosi wszelkie związane z tem wydatki.

W wypadkach, gdy nieprzestrzeganie przepisów grozi uszkodzeniem całości miejskiej sieci kanalizacyjnej lub wodociągowej, albo naruszeniem jej działania, Magistrat zarządza natychmiast odłączenie posesji, w której zostały pogwałcone przepisy, od kanału lub wodociągu ulicznego, wszelkie zaś skutki tego ponosi właściciel nieruchomości.

Część II.

Opłaty.

§ 23. Zużycie wody oblicza się na podstawie wodomierzy, stanowiących własność miejską. Za wynajem wodomierzy płaci właściciel nieruchomości czynsz roczny w wysokości 20% kosztów wodomierza.

Wodomierze utrzymuje, czyści i naprawia Magistrat, jednak właściciel nieruchomości jest odpowiedzialny za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów połączeniowych, oraz wewnętrzne z powodu zamarznięcia, i w razie stwierdzenia uszkodzenia ponosi koszty naprawy.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez urzędników Magistratu.

§ 24. Opłaty za użycie wody i korzystanie z kanałów wymierza Magistrat. Opłaty za wodę i korzystanie z kanałów miejskich oraz za korzystanie z wodomierzy uiszczają właściciele nieruchomości, a w razie gdy na prośby odnośnych lokatorów zostaną ustanowione osobne wodomierze dla poszczególnych mieszkań— lokatorzy zajmujący te mieszkania.

§ 25. Wysokość opłat wynosi:

1) Dla budynków zawierających pomieszczenia, przeznaczone na pobyt ludzi z wyjątkiem pomieszczeń wymienionych niżej w p. p. 2) i 3)
w stosunku do przedwojennego komornego, płaconego w czerwcu 1914 r., względnie wartości czynszowej za ten miesiąc, przerachowanych na złote według klucza 100 rubli = 266 zł.

a) z lokali mieszkalnych i wogóle pomieszczeń, przeznaczonych na pobyt ludzi, a nie podpadających pod postanowienia punktu 1) lit. b, punktu 2) i punktu 3) niniejszego paragrafu 10% za użycie wody i 10% za korzystanie z kanału;

b) z lokali, zajętych na sklepy, teatry i kinoteatry, składy, rzemieślnicze warsztaty pracy,z wyłączeniem lokali biurowych, restauracyj, cukierni, kawiarni, piekarni, masarni, pralni i t. p. — 5% za użycie wody i 5% za korzystanie z kanału;

c) za zużycie wody ponad normę ustaloną w § 30 — 0,50 zł. za 1 m³.

2) Dla miejskich instytucyj, zakładów użyteczności publicznej, koszar wojskowych, kościołów, domów modlitw i towarzystw dobroczynnych, kulturalno - oświatowych i zawodowych—0,50 zł. za 1 m³ doprowadzonej wody i 0.50 zł. za 1 m³ odprowadzonych ścieków (obliczonych według ilości wody, wykazanej przez wodomierz).
Jeżeli takie lokale nie posiadają wodomierzy, to należy za podstawę obliczenia przyjąć teoretyczne zużycie ustalone przez Magistrat.

3) Dla zakładów przemysłowych i do budowy:

a) za zużycie wody:

od 1 - 50 m³	mies.	1,00 zł.	za 1 m³	wody
„ 51 — 200 „	„	0,50 „	1	„
„ 201 — 400 „	„	0,40 „	1	„
„ 401 — 600 „	„	0,30 „	1	„
„ 601 „	„	0.25 „	1	„

b) za korzystanie z kanału taka sama wysokość opłat jak za zużycie wody pod a) (obliczona według ilości wody, wskazanej przez wodomierz);

Uwaga: Zakłady przemysłowe opłacają za zużycie wody i odprowadzenie ścieków według ilości wody, wykazanej przez wodomierz, jednak tylko za wodę używaną do celów przemysłowych; za zużycie wody i korzystanie z kanałów w lokalach mieszkalnych wynosi opłata w stosunku do komornego tak, jak z innych lokali mieszkalnych.

c) za odprowadzenie wody, nie pochodzącej z wodociągów miejskich, a zużytej dla celów przemysłowych 0,10 zł. za 1 m³ podług obliczenia przez Magistrat.

4) Za odprowadzenie wody, pochodzącej z opadów atmosferycznych 0,05 zł. rocznie za 1 m² odwodnionej powierzchni.

W domach zbudowanych po roku 1914 lub w domach o nieustalonej wartości czynszowej, oblicza się komorne dla tego celu jak w domach zbudowanych przed rokiem 1914, położonych w takich samych lub podobnych warunkach.

Komorne to ustala Komisja Szacunkowa wybierana przez Magistrat, w skład której wchodzi jeden przedstawiciel właścicieli nieruchomości, jeden przedstawiciel lokatorów i przedstawiciel Magistratu w charakterze przewodniczącego.

Szacunki tej Komisji podlegają zatwierdzeniu przez Magistrat.

§ 26. Zużycie wody kontroluje Magistrat co miesiąc, przez odczytywanie wodomierzy. Przy odczytywaniu mogą być obecni właściciele nieruchomości lub ich pełnomocnicy, musi zaś być obecny dozorca domu dla pomocy przy otwieraniu studzienki wodomierzowej. Klucz od pomieszczenia, gdzie znajduje się wodomierz, winien być stale u właściciela lub dozorcy domu. Odczytujący wodomierze funkcjonarjusze zgłaszają się u właściciela, jeżeli ten mieszka w tym samym domu. Gdyby nie było

dozorcy lub w razie braku dostępu do wodomierza, czy też nie możności odczytania z winy właściciela nieruchomości, ponosi tenże koszta wynikłe z powodu powtórnego odczytania wodomierza w wysokości zł. 2,50.

Jeżeli wodomierz nie wskaże ilości przepływającej wody, to obliczy się ją na podstawie przeciętnej ilości zużytej w ostatnim kwartale.

Jeżeli ilość wskazana przez wodomierz jest większa od ilości ustalonej dla danego domu według § 30, to opłatę za tę nadwyżkę oblicza się miesięcznie od wykazanych m^3.

§ 27. Rachunki, względnie nakazy na opłatę za zużycie wody i korzystanie z kanałów, oraz czynsz za wodomierze wystawia się co miesiąc z dołu.

Opłaty za wodę i kanał, wynajem wodomierza — winny być uiszczane w kasie Magistratu w ciągu 14 dni od daty doręczenia rachunku. W razie niezapłacenia w tym terminie zostanie wysłane wezwanie do zapłaty, za które będzie policzona dodatkowa opłata w wysokości 0,50 zł.

Reklamacje przeciw rachunkowi, względnie nakazowi, nie wstrzymują zapłaty.

§ 28. Opłaty za wodę i kanał, wynajem wodomierzy, koszty przyłączenia, koszty oczyszczenia kanalików, zatkanych przez przedmioty pochodzące z nieruchomości i inne należności, według § 19, 25, 26 i 27 ściągane będą podług przepisów, obowiązujących dla ściągania podatków.

§ 29. W razie wątpliwości, co do prawidłowego działania wodomierzy, może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do kasy Magistratu, na koszta badania kwotę 10 zł.

Sprawdzenie to przeprowadza Magistrat na koszt właściciela domu, jeżeli wodomierz wskazuje w granicach różnic do $+4\%$.

Jeżeli wodomierz wskazywał powyżej $+4\%$ koszta sprawdzenia ponosi Magistrat i odlicza się przy następnym rachunku ilość wody nadmiernie wskazaną w ostatnim okresie obrachunkowym. Rezultat sprawdzenia będzie uznany za ostateczny i po tem żadne reklamacje nie będą uwzględniane.

§ 30. Dla każdej nieruchomości zostanie przez Magistrat ustalona, przy połączeniu jej z wodciągiem, największa ilość wody, jaka może być zużyta w okresie miesięcznym, za opłatą wymierzoną w stosunku do komornego, stosownie do ilości mieszkańców w budynku, licząc po 60 litrów na głowę i dobę.

Osoby przebywające przejściowo w budynku (urzędnicy, robotnicy) uwzględnia się do tego celu w $^1/_3$ ich liczby, jeżeli lokale ich pracy stanowią większą niż $^1/_4$ części budynku.

§ 31. Czasowe nieużywanie budynku lub części budynku nie zwalnia od opłaty w stosunku do komornego.

Przerwy w dostarczaniu wody, spowodowane przez roboty przedsiębrane dla rozszerzenia urządzeń wodociągowych lub napraw, albo okoliczności nieprzewidziane — nie mogą stanowić dla odbiorcy powodu do żądania odszkodowania.

§ 32. Właściciel nieruchomości nie ma prawa ograniczać lokatorów co do użytkowania wody.

§ 33. Właściciele nieruchomości mają przedkładać do 15-go stycznia każdego roku w Magistracie wykazy ilości mieszkańców, oraz osób, przebywających przejściowo w nieruchomości (§ 30), z podaniem charakteru lokali.

Ilość mieszkańców, podana w ostatnim wykazie, zostanie przez Magistrat sprawdzona i stanowić będzie podstawę do obliczeń w ciągu całego roku budżetowego.

W razie nieprzedłożenia wykazu w oznaczonym terminie, podstawę wymiaru stanowić będzie ostatni spis mieszkańców, przedłożony w latach poprzednich, który Magistrat może ponownie sprawdzić.

Część III.

Warunki techniczne.

§ 34. Projekty instalacyj kanalizacyjno-wodociągowych w nieruchomościach powinny odpowiadać przepisom, zawartym w rozporządzeniu Min. Rob. Publ. z 2 lipca 1929 r., o sporządzeniu projektów robót budowlanych i o trybie postępowania przy wydawaniu pozwoleń na budowę i użytkowanie budynków (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 456).

§ 35. Przewody, odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego, powinny być ułożone o ile możności w kierunkach prostych, najkrótszych, powinny posiadać należyty spadek i stanowić łączną sieć. Przewody powinny być układane o ile możności zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki z rur pio-

nowych lub innych punktów kanalizacyjnych powinny być wyprowadzane drogą najkrótszą.

Przewody układać należy o ile możności równolegle do najbliższej ściany w bezpiecznem oddaleniu od niej, nie mniejszem niż 2 metry.

Zmiany kierunku dokonywa się za pomocą krzywek o promieniu dla przewodów głównych nie mniejszym niż 10 średnic i dla przewodów drugorzędnych nie mniejszym niż 5 średnic tych rur.

Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym, niż 60^0, tylko w wypadkach wyjątkowych zezwala się łączyć rury tak poziome, jak i pionowe pod kątem prostym.

§ 36. Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ogrzewanego powinien być pokryty warstwą nasypu conajmniej 0,30 m. Wierzch zaś przewodu, leżącego poza obrębem budynku powinien się znajdować conajmniej na głębokości 1,5 m pod powierzchnią terenu, w celu zabezpieczenia od zamarzania. Taką samą głębokość należy zachować względem wszelkich, umieszczonych nazewnątrz zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych, stojących.

§ 37. Od najniżej położonego i najwięcej oddalonego punktu posesji, aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek; tę samą zasadę stosuje się i do innych punktów, mających być skanalizowanemi, aż do połączenia tychże z kanałem ulicznym, lub przewodem głównym. Wyjątek może być dozwolony dla przewodów czystej wody w górnym końcu sieci kanalizacyjnej, jeżeli przez zmniejszenie spadków tychże można będzie osiągnąć odpowiedniejszy spadek dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego, większych urządzeń kanalizacyjnych przekraczał $2^0/_0$, spadek zaś mniejszych urządzeń $3^0/_0$, to w takim razie dozwolony być może przełom pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wynosił w każdym razie nie mniej niż $2^0/_0$ dla większych i $3^0/_0$ dla mniejszych urządzeń kanalizacyjnych.

Spadek głównych rur odprowadzających nie powinien przekraczać $20^0/_0$, bocznych zaś $40^0/_0$.

§ 38. Spadek rur powinien być nie mniejszy niż:

dla rur o średnicy 100 mm. — 0,03
„ „ „ 150 „ — 0,025
dla rur o średnicy 200 mm. — 0,020
„ „ „ 250 „ — 0,015
„ „ „ 300 „ — 0,01

Spadek mniejszy od wyżej wskazanego należy dopuszczać tylko w razach wyjątkowych i pod warunkiem, ażeby przemywanie rur było w zupełności zabezpieczone za pomocą stosownych urządzeń (płuczki i t. p.).

Jeżeli przy zaprojektowaniu przewodu pod podłogą piwnicy lub suteren okaże się, że spadek jego będzie mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym razie należy układać na wspornikach metalowych, umocowanych w murze, albo też na słupach z kamienia, cegły lub betonu. Każda z rur winna być podpartą przynajmniej w dwóch punktach.

§ 39. Ustawia się następujące normalne średnice przewodów:

A. Przewody spustowe:

a) od klozetów 100 — 150 mm.;
b) od pojedyńczego zlewu kuchennego, zmywaka wanny, umywalni lub pisuaru—50 mm.
c) od kilku zlewów, wanien, umywalń, lub pisuarów — 70 mm.

B. Przewody odprowadzające:

a) od kuchen, pralni, wanien, oraz wpustów stajennych, piwnicznych i t. p. — 100 mm.
b) od ogólnych ustępów, albo też przy kilku razem połączonych rurach odpływowych oraz wpustach podwórzowych — 150 mm.
c) dla głównych rur odprowadzających 150—200 mm (i więcej w razie potrzeby).

Przewody drugorzędne, łączące się między sobą, powinny wogóle przechodzić w przewody o większej średnicy.

Średnice wszelkich przewodów odprowadzających, łącznie z przewodem głównym, powinny być jaknajmniejsze, z zachowaniem rozmiarów wyżej wskazanych i odpowiednio do ilości odprowadzanych ścieków.

§ 40. Przewody spustowe wewnątrz budynku do wód i ścieków domowych należy ustawiać, o ile możności, pionowo. W każdym razie nie jest dozwolone bez szczególnego na to upoważnienia ustawianie tych rur pochyło pod kątem z linją pionową większych od 45^0.

Połączenie rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 60^0, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub też w odpowiednich wnękach, z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, lecz nie jest dozwolone zamurowanie ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, pisuarów z jednej strony, a z lewów kuchennych, wanien, umywalek i t. p. z drugiej strony mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się po kilka w jedną rurę ogólną, jednak z uwzględnieniem zabezpieczenia syfonów od wypróżniania się i wysychania.

§ 41. Wszystkie przewody spustowe powinny być, jako rury wentylacyjne, wyprowadzane ponad dach domu i przytem powyżej najwyższych okien, w bliskości się znajdujących. Te rury wentylacyjne powinny tworzyć o ile możności pionowe przedłużenie przewodów spustowych z najmniejszem skrzywieniem.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego. Górna część rury wentylacyjnej, nie dochodząc o 1 m. do dachu, powiększa się w średnicy przynajmniej o 100 mm. i wychodzi ponad dach na 1 m. Połączenie dwu lub kilku rur wentylacyjnych dozwolone być może tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur, połączonych był nie mniejszy od sumy przekrojów pojedyńczych rur i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków.

Wyloty rur wentylacyjnych nad dachem powinny być umieszczone w odległości najmniej 4 m. od okien i otworów, łączących się z częściami wewnętrznej budowli i ponadto powinny być zaopatrzone w daszki odpowiednich rozmiarów. Nie są dozwolone skomplikowane lub też ruchome przyrządy aspiracyjne.

Nie należy wprowadzać rur wentylacyjnych do kanałów kominowych i kanałów wentylacyjnych mieszkaniowych.

§ 42. Wszelkie urządzenia, służące do spuszczania ścieków do rur odpływowych powinny być zaopatrzone w syfony. Rury gładkie, zagięte w formie U) lub S), stale zatrzymujące w sobie wodę, uważane są za najstosowniejsze zamknięcia wodne, mogą być jednak używane zamknięcia wodne innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznaną będzie za nieulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia syfonowego powinna wynosić conajmniej:

Przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalniach i t. p. 75 mm.; przy wpustach 100 mm.

Średnice rury syfonowej powinny być następujące.

Przy małych zlewikach laboratoryjnych i t. p. 40 mm.; przy miskach zlewowych, zmywakach i wannach 50 mm.; przy miskach klozetowych 100 mm.; przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 mm.; przy wpustach podwórzowych 150 mm.

Syfony z wyjątkiem znajdujących się w klozetach, na wpustach suterenowych, piwnicznych i podwórzowych powinny być zaopatrzone w kratkę, przytwierdzoną na stałe, której szczeliny powinny być nie większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać conajmniej przekrojowi syfonu w świetle.

Wszystkie syfony powinny posiadać otwory łatwo przystępne do oczyszczania, otwory te wewnątrz domów winny zamykać się hermetycznie.

Syfon winien znajdowac się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś jego kolano winno się łączyć z rurą spustową lub też odprowadzającą możliwie bezpośrednio.

§ 43. Poza zasuwami, zamykanemi odręcznie, dozwolone jest stosowanie do zamykania przyrządów automatycznych.

Zamknięcia (zasuwy) winny być metalowe, o ruchu pionowym, poruszane za pomocą śruby pionowej i ustawiane w taki sposób, ażeby w czasie odwrotnego biegu ścieków mogły być szybko wprowadzane w ruch.

Tylko te przewody odprowadzające powinny być zaopatrzone w zasuwy, które odprowadzają ścieki z miejsc położonych niżej od najwyższego poziomu wody w kanale. Przytem zasuwy powinny być założone w ten sposób, aby nie tamowały odpływu ścieków z miejsc leżących wyżej od wspomnianego poziomu.

§ 44. Wszystkie wpusty powinny być zaopatrzone w dostatecznie gęste kratki i w studzienki osadowe, nieprzepuszczalne, celem zatrzymania osadów, gruzu i śmieci oraz w syfony.

We wpustach, wystawionych na działanie mrozu poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości zabezpieczonej od zamarzania, t. j. nie płyciej niż 1,65 m. pod powierzchnią ziemi.

Zakładanie wpustów w pomieszczeniach zamkniętych dozwala się tylko w tym razie, jeżeli miejsca te łatwo są dostępne i jeżeli częsty dopływ ścieków gwarantuje stałe zamknięcie syfonu.

§ 45. Rynny deszczowe, znajdujące się bezpośrednio przy chodnikach, należy połączyć drogą podziemną z kanałem deszczowym.

Rynny te powinny być założone do wysokości 1,80 m. nad terenem jako rury żeliwne.

Na podwórzach wolno odprowadzać wodę z opadów atmosferycznych za pomocą wybrukowanych ścieków do wpustu, zaopatrzonego w osadnik piaskowy.

§ 46. Zlewy zaopatrzone w syfony mogą być urządzane w kształcie płaskich zmywaków, mis zlewowych, umywalek i t. p. W każdym razie jednak kratka powinna być przymocowana przed syfonem na stałe.

Każdy zlew powinien być zaopatrzony w kran wodociągowy, celem przemycia miski zlewowej i syfonu po każdem użyciu.

Podłogi pod zlewami do ogólnego użytku, pod wannami powinnny być nieprzepuszczalne dla wody.

§ 47. Wanny powinny być zaopatrzone w przelew na wysokości najwyższego stanu wody, połączony w rurę odpływową i w upust w najniższym punkcie wanny.

Odpływ z wanny musi byc zamknięty syfonem.

Dopływ do wanien powinien być urządzony tak, aby wracanie wody do rury dopływowej było wykluczone.

§ 48. Odchody ludzkie należy usuwać zapomocą ustępów i pisuarów, spłukiwanych czystą wodą.

Ustępy powinny być urządzane w pomieszczeniach oddzielonych od izb mieszkalnych ścianami od podłogi do sufitu.

Podłoga powinna być terrakotowa lub też z innego, również wodoszczelnego materjału. Sciany zaś do wysokości 1,20 m powinny być nieprzemakalne i zupełnie gładkie.

Odgałęzienie od rury pionowej do ustępu nie może być dłuższe od 1,25 m., w przeciwnym razie powinna być przeprowadzona oddzielna rura wentylacyjna.

Każdy klozet powinien być zaopatrzony w płuczkę (rezerwoarek) z wodą do przemycia miski, umieszczonej nie niżej niż 1,6 m. nad siedzeniem i dającą strumień wody zapomocą zwykłego pociągacza.

Rura łącząca płuczkę z miską powinna być dostatecznie odporną na zgniecenie i mieć średnicę nie mniejszą niż 30 mm. Przy każdem spłukiwaniu miski z rezerwoarka powinno wlewać się w ciągu 3 — 5 sekund nie mniej niż 8 — 12 litrów wody.

Do przemywania klozetów dozwolone są i inne przyrządy, których konstrukcja uniemożliwia ssanie wody brudnej.

Siedzenia powinny być z trwałego drzewa, grubości 3 cm.

W więzieniach, koszarach i fabrykach mogą być stosowane ogólne ustępy grupowe, spłukiwane automatycznie.

Do jednej rury spustowej (pionu na jednej kondygnacji) nie należy łączyć klozetów więcej niż 3.

Nie dozwala się jednak urządzać klozetów, w których odchody przechodzą przez ruchome przyrządy, jako to: zawory, zasuwy i t. p., jak również klozetów, przemywanych zapomocą mechanizmów automatycznych, umieszczonych przy drzwiach, siedzeniach i t. p.

Zabrania się przemywać miski klozetowe wodą idącą bezpośrednio z rezerwoarków, które nie służą wyłącznie do tego celu.

Do przepłukiwania pisuarów pojedyńczych powinny być urządzane rezerwoarki, które przy każdem użyciu powinny spuszczać conajmniej 2 litry wody.

§ 49. W większych kuchniach, masarniach, fabrykach przetworów tłuszczowych, mydlarniach i t. p. powinny ścieki przechodzić przed wejściem do kanału przez osadnik do zatrzymania tłuszczów. Osadniki te powinny posiadać powierzchnię dostateczną do ochładzania ścieków i być zaopatrzone w otwory łatwo dostępne do czyszczenia i wentylacji.

W garażach powinny ścieki przechodzić przez osadnik dla benzyny przed wejściem do kanału.

§ 50. Na załamaniach kierunków, na znacznych załamaniach spadków przy połączeniu kilku gałęzi — urządzić należy otwory rewizyjne, zamykane hermetycznie. Części rur zaopatrzone w takie otwory celem dogodnego do nich przystępu, mogą być umieszczone w studzienkach rewizyjnych o wymiarach 0,80x0,80.

§ 51. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone tak, ażeby

były jak najlepiej zabezpieczone od działania mrozu, pozatem powinny być przedsiębrane wszelkie środki, ażeby ścieki, odprowadzane z nieruchomości, nie ulegały zamarzaniu.

§ 52. Przy kanalizowaniu fabryk, z których odprowadzane są cuchnące ścieki, można zużytkować do wentylacji kanałów kominy fabryczne i paleniska pod kotłami, jeżeli one do tego celu okażą się zdatne i przeprowadzać w tym celu rury o stosownej średnicy pod same palenisko kotłów.

§ 53. A. Rury odprowadzające:

Do kanalizacji należy używać rur z kamionki, żeliwa lub z betonu.

Rury odprowadzające zewnątrz budynku, w odległości conajmniej 2 m. od ścian —mogą być kamionkowe, z uszczelnieniem kitem asfaltowym lub betonowe, uszczelnione na połączeniu sznurem smołowym i zaprawą cementową w stosunku 1:3.

Wszelkie inne przewody, szczególniej wszystkie urządzane wewnątrz budynków, powinny być z rur żeliwnych, z uszczelnieniem na ołów, względnie (dla rur spustowych) z rur kamionkowych, z uszczelnieniem na kit asfaltowy. Również i w miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien i wogóle, gdzie wymagana jest szczególna szczelność, nawet i zewnątrz zabudowań przy głębszych piwnicach — powinny być układane rury żeliwne, z uszczelnieniem na ołów. Rur betonowych można używać dla odprowadzania ścieków, niezawierających kwasów i innych związków, działających szkodliwie na cement. Ścieki, zawierające kwasy można odprowadzać tylko w rurach kamionkowych.

B. Rury spustowe i wentylacyjne:

Wszelkie rury spustowe i wentylacyjne wewnątrz budynku, jak również ich rozgałęzienia, wraz z połączeniami na całej swej długości, powinny być żeliwne z uszczelnieniem na ołów, lub kamionkowe z uszczelnieniem na kit asfaltowy.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek, zmywaków lub pisuarów mogą być ołowiane lub żelazne cynkowane, średnicy odpowiedniej do syfonów.

Kołpak rury wentylacyjnej, wyprowadzony nad dach, powinien być zrobiony z blachy cynkowej lub z innego materjału, uznanego za odpowiedni.

C. Syfony:

Syfony powinny być:

a) o średnicy 40 mm. ołowiane lub mosiężne w jednej sztuce,

b) „ 50 mm. ołowiane lub żeliwne w jednej sztuce,

c) „ 100 mm. dla pojedyńczych klozetów służące—z żeliwa (jeśli tylko nie stanowią całości z miską i co zatem idzie — nie są wyrobione z jednego z nią materjału).

d) o średnicy większej od 100 mm., tj. od ogólnych ustępów, wpustów piwnicznych i suterenowych, osadników do tłuszczu—żeliwne,

e) o średnicy 100 mm. i większej — od wpustów podwórzowych—kamionkowe lub też z żeliwa, jeżeli na zasadzie niniejszych przepisów rura odprowadzająca wykonaną zostanie z żeliwa.

Grubość ścianek syfonów powinna być nie mniejsza od grubości ścianek rur tejże średnicy.

Syfony żeliwne, wyżej w punktach b) i c) wspomniane, powinny być wewnątrz starannie emaljowane.

Do umocowania syfonów przy rurach spustowych dozwolone są połączenia kołnierzowe.

D. Wpusty, pokrywy i t. p.

Wpusty w podwórzach powinny być kamionkowe lub betonowe, jeśli jednak są układane bliżej niż na 2 m. od ścian sąsiednich suteren, to żeliwne. Wpusty suterenowe powinny być zawsze żeliwne. Wszelkie kraty, pokrywy i t. p., wpuszczane w powierzchnię podwórza, ulicy, podłóg i t. p. — powinny być żeliwne.

E. Zlewy.

Zmywaki mogą być kamionkowe, kamienne, z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody, lub też metalowe, nierdzewiejące, albo żeliwne wewnątrz emaljowane.

Miski, umywalnie, wanny i t. p. mogą być z kamienia, kamionki, fajansu, porcelany lub żeliwa, w tym ostatnim razie mają wewnątrz być starannie emaljowane.

F. Ustępy i pisuary.

Naczynia klozetowe i pisuarowe powinny być z kamionki lub fajansu nieprzepuszczalnego, trwałego, jasnego i starannie polewanego.

W koszarach, fabrykach i t. p. mogą być żeliwne, emaljowane, o ile ustępy te znajdują się w specjalnych, oddzielnych budynkach. Koryta ustępowe, pisuarowe powinny być kamionkowe lub z podobnie dobrego materjału.

G. Studzienki i t. p.

Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowej cegły na zaprawę cementową, z betonu lub z żelazo-betonu.

§ 54. Wszystkie materjały, użyte do robót kanalizacyjnych, powinny być w najlepszym gatunku, wyroby zaś fabryczne winny być wyborowe tak co do materjału surowego, jako też i odrobienia: powinny one odpowiadać przyjętym typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdolności materjałów i urządzeń jeszcze nie znormalizowanych orzeka w każdym poszczególnym wypadku Magistrat.

§ 55. (Ważne do czasu znormalizowania).

Rury kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału, dobrze wypalonego obustronnie glazurowane, kielichowe, o prawidłowym, kołowym przekroju. Grubość tych ścian winna być conajmniej:

przy średnicy 100 mm. — 15 mm.
„ „ 150 mm. — 17 mm.
„ „ 200 mm. i 250 — 19 mm.
„ „ 300 mm. — 25 mm.

Rury proste powinny mieć długość nie większą niż 1 m. Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 75 mm.

§ 56. (Ważne do czasu znormalizowania).

Rury żeliwne powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Odlew powinien być gładki, czysty, bez szczelin, skaz, pęcherzy i t. p., posmołowany w stanie gorącym. Grubość ścian tych rur powinna być conajmniej:

przy średnicy 50 i 70 mm. — 5 mm.
„ „ 100—150 i 200 mm. 6 mm.

Kielichy rur żeliwnych przy połączeniach powinny być uszczelniane sznurem i ołowiem. Grubość ścian rur ołowianych powinna być conajmniej:

przy średnicy do 40 mm. — 3 mm.
„ „ 50 mm i wyżej 4 mm.

§ 57. Rury betonowe powinny być kielichowe, wykonane maszynowo, wytrzymywać ciśnienie wewnętrzne równe 2 atmosferom, bez przepuszczania wody, a obciążenie zewnętrzne równe 3000 kg.

§ 58. Roboty kanalizacyjne powinny być wykonane z jaknajwiększą starannością i dokładnością.

Rury powinny być w ten sposób układane, ażeby kielichy ich zwrócone były pod prąd.

§ 59. Urządzenia, które służyły do odprowadzania ścieków z nieruchomości przed połączeniem jej z kanałami i przed wydaniem niniejszych przepisów, mogą nie podlegać kompletnej przeróbce, według tych przepisów, jednakże muszą być dostosowane do tychże przepisów, o ile to jest niezbędne, celem usunięcia warunków antysanitarnych, mianowicie bez zmiany pozostawione być mogą:

a) egzystujące żeliwne i ołowiane rury spustowe, jeśli znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i powietrza, oraz posiadają wymiary niewiele różniące się od wymiarów przepisowych, nawet i wtedy, gdy nie odpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji: średnicy i sposobu przeprowadzenia, jako to: umocowania w ścianach i t. p.;
b) znajdujące się przewody podziemne, jeżeli te składają się z dobrych rur żeliwnych lub kamionkowych, nie przepuszczają wody, posiadają właściwe średnice, dostateczne zagłębienie pod powierzchnią ziemi i dostateczny spadek;
c) istniejące klozety, jeżeli znajdują się w dobrym stanie i zaopatrzone są w prawidłowo działające syfony;
d) istniejące wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki, skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony, jeżeli znajdują się w stanie zdatnym do użytku, jeżeli poziom wody w nich odpowiada warunkom zabezpieczenia od zamarzania i jeżeli te, które znajdują się wewnątrz domu są zrobione z żeliwa.

W każdym razie wszystkie wymienione części starej kanalizacji przy pierwszej gruntownej przeróbce powinny być zastąpione przez nowe przybory, odpowiadające niniejszym przepisom.

§ 60. Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej muszą się składać z materjałów nie wywierających wpływu na jakość wody i powinny wytrzymywać ciśnienie 8 atmosfer bez trwałych odkształceń.

Średnica rury wodociągowej, z której mają być wyprowadzone odgałęzienia, musi mieć wymiar najmniej 20 mm.

Przekroje rur oznaczy w razie potrzeby Magistrat.

§ 61. Wodomierze należy ustawiać wewnątrz budynków, jeśli budynki stoją w linji regulacyjnej ulicy, względnie w linji ulicy, lub na zewnątrz w studzienkach. Wewnątrz budynków powinny być wodomierze umieszczone w pomieszczeniach zamkniętych, w miejscach łatwo dostępnych, w zabezpieczeniu od uszkodzenia i od działania mrozów i wilgoci. Jeżeli wodomierz mieści się nad podłogą wewnątrz budynku, należy go osłonić skrzynką, zamykaną na klucz.

Studzienki dla wodomierzy muszą mieć wymiar najmniej 1,00x0,80 m. dla wodomierzy małych — dla wodomierzy większych oznaczy wymiary studzienki Magistrat. Wykonać je należy nieprzepuszczalnie dla wody — z muru, względnie z betonu, opatrzyć klamrami do schodzenia i otworem włazowym, średnicy 0,50 m. w kwadracie albo 0,60 m. średnicy. Dla ochrony wodomierzy od zamarzania należy dać pokrywy podwójne w odstępie 0,25 m. Przestrzeń pomiędzy pokrywami należy wypełniać w porze zimowej materjałem izolacyjnym (trociny, torf, pakuły).

§ 62. Na przewody wodociągowe należy używać rur żeliwnych i rur żelaznych kutych, obustronnie ocynkowanych, odpowiadających normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Rury żeliwne należy na złączeniu uszczelniać sznurem smołowanym, białym i ołowiem, dobrze ubitym.

Każda instalacja musi posiadać poza wodomierzem zawór z kurkiem upustowym dla umożliwienia spuszczenia wody z przewodów. W tym celu powinny być te przewody ułożone w stałym spadku ku wodomierzowi. Rozgałęzienia do pionowych przewodów powinny być robione w piwnicach, a każdy pion powinien mieć u spodu wbudowany zawór z kurkiem upustowym.

§ 63. Przewody wodociągowe nazewnątrz budynków powinny być ułożone w głębokości 1,60 m. W mniejszej głębokości wolno układać tylko wodociągi ogrodowe lub odgałęzienia do polewaczek ulicznych, pod warunkiem, że na zimę woda z nich będzie spuszczona i dopływ do nich będzie zamknięty.

Rury wodociągowe wewnątrz budynków należy prowadzić na ścianach ogrzewanych lokali. Rury te można prowadzić bezpośrednio na ścianie lub w wycięciu w murze odpowiednio zasłoniętym. Rury umieszczone na zimnych ścianach, gdzie może nastąpić zamarzanie, należy otoczyć warstwą izolacyjnego materjału.

§ 64. Pod każdym wypustem wodociągowym musi się znajdować dostatecznie wielkie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitko.

Wszystkie kurki i zawory mają mieć zamknięcie wentylowe (śrubowe o najmniej 3-ch gwintach), aby uderzenia wodne, powstające przy ich zamykaniu, nie przekraczały 2 atmosfer.

§ 65. Bezpośrednie zasilanie kotłów parowych i innych urządzeń maszynowych wodą wodociągu jest zabronione, można to wykonać tylko za pośrednictwem osobnych, odpowiednich zbiorników.

§ 66. Istniejące domowe przewody wodociągowe mogą wtedy być przyłączone do miejskiego wodociągu, jeżeli wytrzymują we wszystkich częściach ciśnienie 6 atmosfer. Jeżeli przewody nie odpowiadają temu wymaganiu, to Magistrat może pozwolić, na wniosek właściciela nieruchomości, na doprowadzenie wody nowym przewodem, zabezpieczonym od zamarzania, za pośrednictwem zbiornika, opatrzonego samoczynnem zamknięciem pływakowem, spustem i przelewem, połączonym z kanałem, lub na zmniejszenie ciśnienia zapomocą wentyla redukcyjnego. Zbiornik musi być tak urządzony, aby były wykluczone zanieczyszczenie wody.

§ 67. Właściciele nieruchomości są obowiązani pozwolić bezpłatnie na umieszczenie wodociągowych tabliczek orjentacyjnych na koszt Magistratu, na zewnętrznych ścianach domów lub ogrodzeniach.

Część IV.

Postanowienia karne i wejście w życie przepisów.

§ 68. Winni przekroczenia przepisów zawartych w niniejszem zarządzeniu podlegają odpowiedzialności na podstawie art. art. 399—407 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202).

§ 69. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ich w „Dzienniku Wojewódzkim".

Minister Robót Publicznych:
Norwid Neugebauer

Minister Spraw Wewnętrznych:
Składkowski

177.

Zarządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o przeprowadzeniu ankiety i o sporządzeniu rejestrów mieszkańców.

Na zasadzie § 53 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 653) zarządzam co następuje:

§ 1. Zarządy wszystkich gmin miejskich i wiejskich przeprowadzą w terminie do 15 czerwca 1931 r. ankietę ludności zamieszkałej i cudzoziemców przebywających na ich terenie według stanu z dnia 1 stycznia 1931 r. i w tym celu wezwą ludność do dostarczenia sobie za pośrednictwem właścicieli domów względnie ich zastępców (dzierżawców, administratorów i t. d.) potrzebnych danych przy użyciu formularzy przewidzianych w powołanym wyżej § 53.

§ 2. Potrzebnych druków dostarczy ludnosci gmina za zwrotem kosztu druków.

§ 3. Zarządy wszystkich gmin miejskich i wiejskich winny następnie sprawdzić ankietę i wpisać na zasadzie tej ankiety ludność zamieszkałą do rejestrów mieszkańców.

§ 4. Osoby winne niezastosowania się do wezwań zarządów gmin, wydanych na zasadzie § 1 niniejszego zarządzenia, ulegną w drodze administracyjnej karze przewidzianej w art. 25 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309) niezależnie od zastowania przez władzę w myśl § 43 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 653) środków przymusowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342).

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *Paciorkowski*

178.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 18 kwietnia 1931 r.

o dochodzeniu komisyjnem celem udzielenia pozwolenia nabudowę elektrycznej sieci rozdzielczej na terenie m. Końskie, pow. koneckiego.

Na podstawie wydanego przez Ministerstwo Robót Publicznych uprawnienia rządowego Nr 120 z dnia 17 kwietnia 1930 roku Nr XVII-1013/30, na prawo przetwarzania, przesyłania i rozdzielania energji elektrycznej na terenach określonych w uprawnieniu, wniosła Spółka Akcyjna: „Zjednoczenie Elektrowni Okręgu Radomsko-Kieleckiego" z siedzibą w Warszawie, do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach — podanie z dnia 18 marca 1931 r. o udzielenie pozwolenia policyjno-technicznego na budowę sieci elektrycznej niskiego napięcia 380/220 V. na terenie miasta Końskie, powiatu koneckiego.

Opis i plany projektowanych linji wraz z odnośnemi urządzeniami, interesowani mogą przeglądać w godzinach urzędowych w lokalu Starostwa w Końskich.

Celem zbadania policyjno-technicznej dopuszczalności budowy tych urządzeń według przedstawionego projektu Urząd Wojewódzki rozpisuje niniejszem dochodzenie **na dzień 19**

maja 1931 r. które rozpocznie się o godzinie 10 1/2 rano w lokalu Starostwa Powiatowego w Końskich.

Ewentualne zarzuty przeciw budowie powyższych urządzeń można wnosić w dniu dochodzenia do protokółu lub pisemnie do Urzędu Wojewódzkiego (Dyrekcja Robót Publicznych) w Kielcach po dzień 16 maja 1931 roku włącznie.

Zarzuty, wniesione po zamknięciu dochodzenia komisyjnego nie będą rozpatrywane i omawiane pozwolenie zostanie wydane bez względu na ewentualne później wniesione zarzuty interesowanych.

Za Wojewodę: *Krug*

179.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 15 kwietnia 1931 r.

o zakazie przywozu świń do Austrji z powiatu radomskiego.

Wskutek telegramu Ministerstwa Rolnictwa Nr 2020/W/I z dnia 14 kwietnia 1931 r. podaje się do publicznej wiadomości, że władze austrjackie zakazały przywozu świń do Austrji z powiatu radomskiego, województwa kieleckiego, z powodu stwierdzenia pomoru i zarazy świń.

Za Wojewodę: *Ninke*

180.

OGŁOSZENIE
Okręgowego Urzędu Górniczego Częstochowskiego
z dnia 18 kwietnia 1931 r.

o zatwierdzeniu nadania górniczego na rudę żelazną pod nazwą „Barbara".

Stosownie do § 30 Instrukcji o zastosowaniu art. 454 — 540 Ustawy Górniczej (Zb. praw ces. ros. t. VII, wyd. 1912 r.) Okręgowy Urząd Górniczy Częstochowski ogłasza, że przemysłowcowi Stanisławowi Wojtasze, zamieszkałemu w Królewskiej Hucie ul. Gimnazjalna Nr 19, zostało przyznane w dniu 20 marca 1931 r. nadanie górnicze „Barbara Nr 360 P" o przestrzeni 464630 metr. kw., położone na gruntach wsi Stara Kuźnica, gm. Przystajń, oraz wsi Kostrzyna i osady Młynarskiej Kotary, gm. Panki, pow. częstochowskiego.

Nadanie górnicze „Barbara Nr 360 P" graniczy: na północy — z gruntami wsi Kostrzyna i nadaniem górniczem „Kostrzyna I Nr 551"; na wschodzie — z drogą Kotary — Kostrzyna, gruntami osady Młynarskiej Kotary, oraz z nadaniem górniczem skarbowem „Japonja Nr 305 P"; na południu — z gruntami wsi Stara Kuźnica, oraz z nadaniem górniczem „Stara Kuźnica Nr 161" i na zachodzie — z gruntami wsi Kostrzyna, oraz z nadaniem górniczem „Przystajń Nr 758".

Naczelnik Okręgowego Urzędu Górniczego w Częstochowie
Z. Górski Inż. Górn.

181.

OGŁOSZENIE
Okręgowego Urzędu Górniczego Częstochowskiego
z dnia 18 kwietnia 1931 r.

o zatwierdzeniu nadania górniczego na rudę żelazną pod nazwą „Królewskie Podłęże VII".

Stosownie do § 30 Instrukcji o zastosowaniu art. 454—540 Ustawy Górniczej (Zb. pr. ces. ros. t. VII, wyd. 1912 r.) Okręgowy Urząd Górniczy Częstochowski ogłasza, że Częstochowskiemu Towarzystwu Górniczo-Przemysłowemu Sp. Akc. w Częstochowie zostało przyznane w dniu 28 marca 1931 r. nadanie górnicze „Królewskie Podłęże VII Nr 362 P" o przestrzeni 1138021 mtr. kw. położone na gruntach wsi Królewskie Podłęże, gm. Kuźniczka, pow. częstochowskiego.

Nadanie górnicze „Królewskie Podłęże VII" graniczy: na północy, południu i zachodzie — z gruntami wsi Królewskie Podłęże i na wschodzie—z gruntami wsi Dankowice.

Naczelnik Okręgowego Urzędu Górniczego w Częstochowie:
Z. Górski Inż. Górn.

182.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Górniczego Częstochowskiego

z dnia 18 kwietnia 1931 r.

o zatwierdzeniu nadania górniczego na rudę żelazną pod nazwą „Osiny II".

Stosownie do § 30 Instrukcji o zastosowaniu art. 454 - 540 Ustawy Górniczej (Zb. pr. ces. ros. t. VII, wyd. 1912 r.) Okręgowy Urząd Górniczy Częstochowski ogłasza, że Towarzystwu Akcyjn. Zakładów Hutniczych „Huta Bankowa" w Dąbrowie Górniczej zostało przyznane w dniu 20 marca 1931 r. nadanie górnicze „Osiny II Nr 359 P." o przestrzeni 886960 metr. kw., położona na gruntach wsi Osiny, gm. Kamienica Polska, pow. częstochowskiego, oraz wsi Poraj, gm. Poraj, powiatu zawierciańskiego.

Nadanie górnicze „Osiny II" graniczy; na północy — z gruntami wsi Osiny i gruntami b. majoratu Poczesna, na zachodzie— z gruntami wsi Osiny, na południu — z rzeką Wartą i na wschodzie — z gruntami wsi Osiny i Poraj.

Naczelnik Okręgowego Urzędu
Górniczego w Częstochowie:
Z. Górski Inż. Górn.

183.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Górniczego Częstochowskiego

z dnia 18 kwietnia 1931 r.

o zatwierdzeniu nadania górniczego na rudę żelazną pod nazwą „Polluks".

Stosownie do § 30 Instrukcji o zastosowaniu art. 454 — 540 Ustawy Górniczej (Zb. praw ces. ros. t. VII, wyd. 1912 r.) Okręgowy Urząd Górniczy Częstochowski ogłasza, że Towarzystwu Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza, Sp. Akc. (Warszawa, ul. Moniuszki 10) zostało przyznane w dniu 28 marca 1931 r. nadanie górnicze na rudę żelazną „P o l l u k s Nr 361 P" o przestrzeni 1138021 metr. kw., położone na gruntach wsi Blachownia, Brzózka i na gruntach lasu państwowego Nadleśnictwa Herby, gm. Dzbów, oraz na gruntach majątku Łojki i wsi Ottonów, gm. Grabówka, pow. częstochowskiego.

Nadanie górnicze „Polluks Nr 361 P". graniczy: na północy — z lasami państwowymi Nadleśnictwa Herby i gruntami majątku Łojki; na wschodzie — z gruntami majątku Łojki, wsi Ottonów, Blachownia i Brzózka; na południu — z rzeczką i gruntami wsi Brzózka i na zachodzie — z gruntami wsi Blachownia i lasami państwowymi Nadleśnictwa Herby.

Naczelnik Okręgowego Urzędu
Górniczego w Częstochowie:
Z. Górski Inż. Górn.

184.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 8 kwietnia 1931 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we we wsi Kępa Nagnojewska, gm. Koprzywnica, powiatu sandomierskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 24 października 1930 r. postanawia wdrożyć we wsi Kępa Nagnojewska, w gm. Koprzywnica, w powiecie sandomierskim położonej, postępowanie scaleniowe, ustalając obszar scalenia w składzie gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Kępa Nagnojewska 50.57 ha, osady szkolnej po byłej osadzie kordonowej 0.56 ha, na sprostowanie granic: grunta hipoteczne maj. Przewłoka 0.56 ha, grunta ukazowe wsi Przewłoka 0.60 ha.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

185.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 9 kwietnia 1931 r.

o scalaniu gruntów wsi Ludynia, gm. Małogoszcz, powiatu jędrzejowskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr

92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 12 lutego 1930 r. postanowił: ustalić obszar scalenia gruntow wsi Ludynia, gminy Małogoszcz, powiatu jędrzejowskiego, na 551,99 ha obejmujących: 402.31 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Ludynia i 149.68 ha gruntów hipotecznych zakupnych z parcelacji majątku Ludynia w kolonjach Zakrze, Ludynia, Zagórnica i Cegielnia.

Za Prezesa: *Ap. Łukaszewicz*

186.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 10 kwietnia 1931 r.

o włączeniu do obszaru scalenia wsi Przybynów, gm. Żarki, powiatu zawierciańskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 29 stycznia 1931 r. postanawił: włączyć do obszaru scalenia wsi Przybynów, gm. Żarki, powiatu zawierciańskiego, ustalonego orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach z dnia 17 lipca 1929 r. 37,26 ha gruntów ukazowych wsi Zaborze, 1,00 gruntów ukazowych wsi Ostrów i 33,00 ha gruntów z majątku Choroń — razem 71,26 ha

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

187.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 10 kwietnia 1931 r.

o scalaniu gruntów wsi Rybitwy, gm. Połaniec, powiatu sadomierskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 1 maja 1930 r. postanowił: ustalić obszar scalenia gruntów wsi Rybitwy, gm. Połaniec, pow. sandomierskiego, na 159.38 ha obejmujących: 142.34 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Rybitwy, 14 ha gruntów hipotecznych rozparcelowanych z maj. Rybitwy i 3,04 ha gruntów osady Połaniec.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

188.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 10 kwietnia 1931 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Sulgostów, gm. Klwów, powiatu opoczyńskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 16 lutego 1931 r. postanawia: wdrożyć we wsi Sulgostów, w gm. Klwów, w pow. opoczyńskim, położonej, postępowanie scaleniowe, ustalając obszar scalenia w składzie gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Sulgostów obszaru 629,71 ha, celem sprostowania granic i zniesienia enklaw: część gruntów hipotecznych z kol. Kadź — 5,00 ha, część gruntów ukazowych wsi Borowa Wola — 3,00 ha, część gruntów ukazowych wsi Lipowe 1,00 ha, część gruntów ukazowych wsi Jelonek 1.00 ha.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

189.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 20 kwietnia 1931 r.

o scalaniu gruntów wsi Tochołów, gm. Książ Wielki, powiatu miechowskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 12 lutego 1930 r. postanowił: ustalić obszar scalenia gruntów wsi Tochołów, gminy Książ Wielki,

powiatu miechowskiego, na 242,41 ha obejmujących: 101.10 ha gruntów ukazowych wsi Tochołów, 78.38 ha gruntów zaserwitutowych wsi Tochołów, 62.93 ha gruntów hipotecznych nabytych z parcelacji majątku Tóchołów i Małoszów.

Za Prezesa: *Ap. Łukaszewicz*

190.

Okólnik Wojewody Kieleckiego Nr 44

z dnia 15 kwietnia 1931 r.

(SF. 1485 Po/1) w sprawie podatku wyrównawczego w gminach wiejskich.

Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Podając poniższy okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 50 z dnia 31 marca 1931 r. Nr S. F. 4084/19 do wiadomości, wzywam Panów do dopilnowania prawidłowego rozłożenia przez gminy wiejskie omawianego podatku na 1931/32 r. oraz oględnego ściągania tegoż podatku za 1930/31 r., przyczem podatek ten za 1930/31 r. może być uważany za zaległy i ściągany z odsetkami za zwłokę dopiero od dnia 1 kwietnia 1931 r. z uwzględnieniem 14-to dniowego terminu ulgowego.

W wypadku konieczności podwyższenia stawki podatku wyrównawczego winni Panowie, zwracając się do mnie z wnioskami o udzielenie zezwolenia na pobranie tegoż podatku w normie podwyższonej, przedstawiać dla uzasadnienia potrzebne materjały informacyjne, a w szczególności egzemplarz budżetu gminy na dany rok budżetowy, decyzję Wydziału Powiatowego o zatwierdzenie tegoż budżetu, sprawozdanie z wykonania budżetu za rok poprzedni oraz wyciąg odnośnej uchwały zebrania gminnego.

W myśl powyższego wydadzą Panowie dalsze potrzebne w tym przedmiocie zarządzenia gminom wiejskim.

Wojewoda: *w/z Dr. W. Kałuski*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 31.III 1931 r.*
Nr S. F. 4084/19
W sprawie podatku wyrównawczego dla gmin wiejskich.

OKÓLNIK Nr 50 A.

Do
Pana Wojewody w:
1) Warszawie, 2) Kielcach, 3) Lublinie, 4) Białymstoku, 5) Łodzi, 6) Łucku, 7) Brześciu n/B., 8) Nowgródku, 9) Wilnie.

ad. 1 — 9) W dniu 20 marca 1931 r. Sejm uchwalił ustawę o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich, która w dniach najbliższych opublikowana zostanie w Dzienniku Ustaw.

Ustawa powyższa obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1931 r. do dnia 31 marca 1934 r. W tym okresie w województwach wschodnich i centralnych może być pobrany podatek wyrównawczy na pokrycie rzeczywistego niedoboru w budżecie gminy za r. 1930/31, nie może on jednak przewyższać norm, preliminowanych w budżecie tych gmin za r. 1930/31, a w każdym razie nie może przekraczać granicy, oznaczonej art. 1 i 2 ustawy z dnia 1 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 208).

W związku z powyższem oraz zgodnie z rezolucją Sejmu, uchwaloną dnia 2 marca 1931 r. w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, zaznaczam, że podatek wyrównawczy, który gminy preliminowały i wymierzyły w swych budżetach na rok 1930/31 i który częściowo już w tymże roku od niektórych płatników został pobrany, traktowany być może jako zaległość — w stosunku do tych płatników, którzy go nie uiścili dotychczas dopiero od dnia wejścia w życie omawianej ustawy, t. j. od dnia 1 kwietnia 1931 r. z uwzględnieniem 14-to dniowego terminu ulgowego przewidzianego art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721).

Poza tem nasuwa się konieczność stosowania odpowiednich ulg przy poborze powyższych zaległości, a to z uwagi na okoliczność, że równocześnie płatny będzie podatek wyrównawczy za rok bieżący i wobec zwłaszcza obecnych trudności gospodarczych — uiszczenie odrazu całej zaległości za r. 1930/31 przekraczałoby w wielu wypadkach siłę płatniczą opodatkowanych. Zechce zatem Pan Wojewoda zalecić zarządom gmin wiejskich na podległym

mu obszarze, aby w wypadkach zwracania się płatników o odroczenie terminu płatności należności w podatku wyrównawczym z r. 1930/31 lub rozłożenia tej należności na raty — traktowały te podania przychylnie i stosowały żądane ulgi, uwzględniając sytuację finansową petentów.

Przepisy nowej ustawy o podatku wyrównawczym na najbliższe trzechlecie nie odbiegają zasadniczo od przepisów poprzedniej ustawy z dnia 1 marca 1927 r.

Normalna stawka podatku, który może być pobrany tylko na pokrycie wydatków zwyczajnych, wynosi na obszarze tamt. województwa ad. 1 — 5) 2 zł. z 1 ha opodatkowanych gruntów, ad. 6—9) 1,50 zł. z 1 ha opodatkowanych gruntów. ad. 1 — 9) Zechce jednakże Pan Wojewoda zwrócić uwagę zarządów gminnych i wydziałów powiatowych, powołanych do zatwierdzania statutów podatku wyrównawczego, że wymieniona stawka jest stawką maksymalną i że przy ustalaniu tej stawki w konkretnych przypadkach należy się liczyć poza względami, dyktowanemi przez obecny kryzys gospodarczy także i z tym faktem, że w niektórych gminach znaczną część opodatkowanych gruntów stanowią lasy, pastwiska i t. p., zatem grunty nie stojące na równi z gruntami ornemi pod względem dochodowości i zaliczone do niższych klas przy wymiarze państwowego podatku gruntowego.

W gminach, posiadających tego rodzaju grunty w większych rozmiarach, stawka podatku powinna być stosownie niższa od wymienionej wyżej stawki maksymalnej. Rzecz oczywista, wysokość tej stawki powinna być poza tem regulowana w zależności od wysokości deficytu w budżetach gmin. W związku z tem podkreślam z naciskiem charakter podatku wyrównawczego, który nie może być traktowany jako normalne źródło dochodowe gmin wiejskich, lecz jako źródło uzupełnienia zwyczajnych dochodów gmninych, które może być wykorzystane tylko w wypadku niewystarczalności tych dochodów na pokrycie istotnie koniecznych wydatków gminnych. Wynika z tego, że zarówno gminy przy układaniu budżetów, jak i wydziały powiatowe przy ich zatwierdzaniu, dążyć powinny do zrównoważenia budżetów i sięgać do podatku wyrównawczego dopiero w wypadku niemożności uniknięcia niedoboru i wysokość podatku dostosowywać — w granicach ustawy — do wysokości tegoż niedoboru.

Wymieniona wyżej normalna stawka podatku wyrównawczego może być podwyższona według ustawy o 25 groszy z 1 ha. Podwyżka ta może nastąpić za zewoleniem Pana Wojewody przy współudziale wydziału wojewódzkiego — w tych gminach wiejskich, które w celu zapobieżenia niepowetowanym stratom zmuszone są wykończyć lub zabezpieczyć inwenstycje, rozpoczęte przed dniem 1 kwietnia 1931 r. Zarówno z treści tego przepisu, jak i z poprzednich moich uwag na temat normalnej stawki podatku, wynika, iż zezwolenie na omawianą podwyżkę tej stawki może być udzielane tylko w wypadkach wyjątkowych, po uprzedniem dokładnem zbadaniu jej konieczności przez Pana Wojewodę.

W myśl powyższego zechce Pan Wojewoda wydać dalsze stosowne zarządzenia.

Sławoj Składkowski
Minister

191.

OKÓLNIK
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 45
z dnia 11 kwietnia 1931 r.
(SF. 1475/Po/1) w sprawie podatku od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Niżej podany okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 51 z dnia 28 marca 1931 r. Nr S. F. 4089/2 podaje się do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę: *Dr. Serafin*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 28.III 1931 r.*
Nr SF. 4089/2
W sprawie podatku od niektórych budynków w gminach wiejskich.

OKÓLNIK Nr 51

Do
wszystkich PP. Wojewodów (z wyjątkiem p. woj. śląskiego).

W myśl § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 523) podatek pań-

stwowy od niektórych budynków w gminach wiejskich pobiera się od budynków o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a niezwiązanych z produkcją rolną, zarówno od domów mieszkalnych, jak od budowli, przeznaczonych na pomieszczenie zakładów przemysłowych i handlowych.

W związku z przepisem powyższym jeden z PP. Wojewodów zwrócił się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z zapytaniem jakie kryterja należy stosować dla oceny, czy dom posiada charakter dochodowy wzgl. zarobkowy, w szczególności — czy budowlę, w części tylko przynoszącą dochód lub w części tylko związaną z prowadzeniem jakiegoś procederu zarobkowego, można uważać za posiadającą charakter dochodowy wzgl. zarobkowy i opodatkować cały budynek, czy też podatek wymierzyć jedynie w stosunku do części dochodowej (zarobkowej).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia co następuje:

Dochodowym jest dom, wydzierżawiony przez właściciela i przynoszący temuż właścicielowi dochód w postaci czynszu najmu.

Domem zaś zarobkowym jest dom w którym zajmujący go wykonuje zajęcie zarobkowe.

Domem zarobkowym jest zatem dom, w którym mieści się przedsiębiorstwo przemysłowe (niezwiązane z produkcją rolną) względnie handlowe, lub też — który zamieszkuje osoba, wykonująca w tym domu zawodowo zajęcia rzemieślnicze lub rękodzielnicze względnie uprawiające samodzielnie wolne zajęcie zawodowe.

Jeśli chodzi o budynki, które tylko w części są dochodowe lub zarobkowe, to według wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 17 listopada 1930 r. L. Rej. 5017/28 z wymienionego we wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nie można wnioskować, aby poszczególne lokale lub ubikacje w budynkach wiejskich ulegały podatkowi, o którym mowa, lub też wpływały na częściowe obciążenie budynków tym podatkiem, gdyż według wspomnianego rozporządzenia podatek może być w gminach wiejskich pobierany „od budynków o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a niezwiązanych z produkcją rolną“, z czego N. T. A. wysnuwa wniosek, że podatek może być pobierany od całych budynków, a nie od ich części. Budynki, które w części tylko są dochodowe lub zarobkowe, mogłyby podlegać podatkowi tylko wtedy, jeśliby częściowe ich przeznaczenie na cele zarobkowe względnie dochodowe było tego rodzaju, że nadawałoby charakter zarobkowy lub dochodowy całości budynku. Okoliczność ta powinna być przedmiotem dochodzeń urzędowych i w każdym poszczególnym wypadku musi być ustalona przed dokonaniem wymiaru.

Powyższe zechcą PP. Wojewodowie podać do wiadomości zarządów związków komunalnych, ewent. w drodze opublikowania w Dzienniku Wojewódzkim.

Korsak
Podsekretarz Stanu

192.

Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 18 kwietnia 1931 r.

(AO. 257/Ou/16) w sprawie ustalenia terminu spłaty pożyczek na odbudowę.

Do
Wszystkich P.P. Starostów Powiatowych
województwa kieleckiego

Udzielam (poniżej) w związku z reskryptem z dnia 5 marca 1931 r. L. Ad. 257/Ou/7 do wiadomości i zastosowania.

Jednocześnie polecam przyspieszyć zaopinjowanie spraw umorzeniowych i podać do wiadomości dłużnikom drogą ogłoszenia w urzędach gminnych, że wniesienie podania o umorzenie pożyczki zaciągniętej na odbudowę, nie zwalnia dłużnika od uiszczenia rat i odsetek w terminach przypadających przed deftnitywnem załatwieniem podania.

Wpłacone w ten sposób raty i odsetki nie podlegają w razie późniejszego uwzględnienia podania i umorzenia pożyczki, zwrotowi (§ 6 rozporządzenia Nr 3 Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 20 maja 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 436).

Za Wojewodę: *Dr. W. Kałuski*

Ministerstwo Robót Publicznych
Departament Budowlany
nasza L. dz. VIII-743/31
w sprawie ustalenia terminu spłaty pożyczek udzielonych na odbudowę.

Do
Państwowego Banku Rolnego
w miejscu.

Na pisma z dnia 6 marca 1931 r. Nr 391/F.A. i 392/F.A. w przedmiocie ustalenia terminu spłaty pierwszej raty pożyczek udzielonych na odbudowę, Ministerstwo Robót Publicznych wyjaśnia, że termin ten dla pożyczek, dla których spłata pierwszej raty przypadała na dzień 1 grudnia 1927 r., 1 grudnia 1928 r., 1 grudnia 1929 r. i 1 grudnia 1930 r. został sprolongowany reskr. z dnia 26 lutego 1931 r. L. VIII-385 do dnia 1 czerwca 1931 r.

Prolongata ta zmienia § 5 regulaminu dla Państwowego Banku Rolnego z dnia 20 września 1924 r. (Monitor Polski Nr 22, poz. 687) w stosunku do tej kategorji dłużników, dla których spłata pierwszej raty przypada w dniach wyżej wymienionych.

Terminy płatności pożyczek udzielonych w latach 1929 i następnych nie uległy zmianie.

Wyżej wymieniony reskrypt zezwala na odpisanie zaległych odsetek na okres prolongaty.

Z uwagi na równomierne traktowanie wszystkich dłużników, już wpłacone przez niektórych dłużników odsetki za okres prolongaty, należy zarachować na spłatę odsetek i rat kapitałowych, należnych za okresy przyszłe.

Jednocześnie Ministerstwo Robót Publicznych ustala zasadę, że dłużnicy, których podania o umorzenie nie zostały definitywnie załatwione przed terminem przypadającej od nich zapłaty raty, winni ją uiścić w tym terminie.

W razie późniejszego umorzenia pożyczki tych dłużników, uiszczone przez nich tytułem spłaty pożyczki raty kapitałowe i procenty nie podlegają zwrotowi, a to w myśl § 6 rozporządzenia Nr 3 Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 20 maja 1927 (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 436).

Ministerstwo Robót Publicznych uważa, że okres czasu ustalony art. 12 ust. z dnia 6 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 492) pomiędzy wypłaceniem ostatniej raty pożyczki, a terminem spłaty przez dłużnika pierwszej raty tej pożyczki, jest wystarczający na przeprowadzenie spraw związanych z umorzeniami pożyczek.

Powyższe rozporządzenie nie dotyczy dłużników, dla których termin spłaty pierwszej raty pożyczek został prolongowany reskryptem z dnia 26 lutego 1931 r. Nr VIII-385, do dnia 1 czerwca 1931 roku.

Minister:
Norwid Neugebauer

193.

ZAWIADOMIENIE
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 16 kwietnia 1931 r.

o zaprowadzeniu służby telegraficznej i telefonicznej i uruchomieniu centrali telefonicznej dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych w agencjach pocztowych.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że:

1) zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w agencjach pocztowych: Hulcza Czeska, powiat Zdołbunów i Szczyrk, powiat Biała.

2) uruchomiono centrale telefoniczne dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych w ograniczonych godzinach dziennych w agencjach pocztowych: Dermań, powiat Zdołbunów i Myszków k/Włodzimierza, powiat Włodzimierz.

Za Wojewodę: *Dr. Winiarz*

194.

RUCH SŁUŻBOWY

a) w resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Mianowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych

Gustaw Orłowski, starosta powiatowy w Krakowie — starostą powiatowym iłżeckim w Wierzbniku.

Przeniesiony w stan spoczynku przez Ministra Spraw Wewnętrznych

Wiktor Przybyszewski, referendarz w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim.

b) w resorcie Ministerstwa Rolnictwa.

Przeniesiony przez Ministra Rolnictwa

Inż. Maurycy Karasiński, prow. inspektor rolny w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim — do Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego w Łucku.

W obrębie Radomskiej Dyr. Lasów Państwowych Mianowany prowizorycznie

Jan Bomba, praktykant biurowy N-ctwa Łagów w XII st. sł.

Przyjęci na praktykę:

Włodzimierz Gwoździłło — w charakterze prow. praktykanta techniczno-leśnego do N-ctwa Św. Katarzyna w X st. sł.

Stefan Makowski w charakterze prow. praktykanta leśnego do N-ctwa Błogie w XII st. sł.

Przeniesieni:
1) na inne miejsce służbowe

Witold Dobrzański, prow. praktykant leśny Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu — na takież stanowisko do N-ctwa Jedlnia w dotychczasowym X st. sł.

2) w stan spoczynku

Franciszek Myśliwski, technik budowlany w VIII st. sł.

W obrębie Warszawskiej Dyrekcji Lasów Państw.

Przeniesieni:

Józef Olechowski, leśniczy w IX st. sł.—z N-ctwa Łysa Góra do N-ctwa Łąck.

Bolesław Mingoć, prow. sekretarz w IX st. sł. — z N-ctwa Sędziejowice do N-ctwa Łobodno.

c) w resorcie Ministerstwa Robót Publicznych.

Przeniesiony przez Ministra Robót Publicznych

Inż. Ludwik Skopiński, radca budownictwa i kierownik Zarządu Drogowego w Radomiu w VI st. sł. — do Urzędu Wojewódzkiego (Dyrekcja Robót Publicznych) Lubelskiego.

d) w resorcie Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

W obrębie Lubelskiej Dyrekcji P. i T.

Przeniesieni:

Karol Kitowski, asystent w X st. sł. — z Opatowa Kiel. do Skarżyska-Kamiennej 1.

Grzegorz Kulczycki, naczelnik urzędu III-ej kl. w VII st. sł. — z Opatowa Kiel. do Równego Woł. 1 na stanowisko urzędnika wykonawczego.

Jan Starzyk, asystent w XI st. sł. — z Zagożdżona do Opatowa Kiel.

Franciszek Józef Kłoda, asystent w XI st. sł. z Równego Woł. 1 do Zagożdżona.

Józef Mazurek, kierownik urzędu p. t. VI kl. w X st. sł. w Garbowie — w dotychczasowym st. sł. do Radomia 1 na stanowisko urzędnika wykonawczego.

Stanisław Lisowski, kierownik oddziału urzędu I kl. w VII st. sł. w Równem Woł. 1 — na stanowisko naczelnika urzędu p. t. II kl. w dotychczasowym st. sł. w Skarżysku-Kamiennej 1.

Zmarł

Józef Bogacz, praktykant pocztowy w XII st. sł. w Skarżysku-Kamiennej 1 dnia 29-go stycznia 1931 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 272) oraz art. 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 635) zatwierdza niniejszem następującą zmianę statutu Powiatowej Kasy Chorych w Częstochowie, wprowadzoną zarządzeniem Komisarza wymienionej Kasy z dnia 9 kwietnia 1931 r. L. dz. 3749/31, a mianowicie:

Zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106. Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.)

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków: na podstawie przedłożonego dowodu.

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych 15 zł. dla członków zamiejscowych oprócz wyznaczonej djety ryczałt na koszty utrzymania w kwocie 9 zł.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Powyższa zmiana obowiązuje Powiatową Kasę Chorych w Częstochowie od dnia 15 kwietnia 1931 r.

Dyrektor: *Grzegorz Chomicki*

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach Lucjan Jaxa-Maleszewski obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Janie Nowaku, współwłaścicielu działki gruntu, zawierającej obszaru 1 ha 8475 mtr. kw. z kolonji „Skorucin", pow. kieleckiego;

2) Anieli Patejowej, wierzycielce sumy 600 rb. zabezp. pod Nr 15 dz. IV wyk. hip. kol. „Maciejówka", pow. jędrzejowskiego;

3) Sewerynie Pasternakiewiczu, właścicielu: a) niepodz. połowy przestrzeni 2 ha 079 mtr. kw. ziemi z dóbr „Jarząb i Strawczyn", pow. kieleckiego i b) przestrzeni 1 ha 2950 mtr. kw. ziemi z tychże dóbr;

4) Michale i Agnieszce małż. Jagielskich właśc. łąki w lesie ku Zagnańsku z nieruchomości „Kielce Nr hip. 90";

5) Wiktorji Łoboda, właśc. działki gruntu Nr 19, obszaru 1 ha 6497 mtr. kw. z kol. „Czernichów A", pow. miechowskiego i

6) Janie Włudarzu, właśc. parceli Nr 18 obszaru 3 ha 3184 mtr. kw. z kol. „Helenów-Miroszewski", pow. miechowskiego.

Termin regulacji powyższych spadków wyznaczony został **na dzień 30 lipca 1931 r.** w kancelarji Notarjusza Lucjana Jaxa-Maleszewskiego w Kielcach, dokąd interesowani winni stawić się z dowodami pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

Notarjusz: *L. Jaxa-Maleszewski*

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, Włodzimierz Skalski, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Marjannie Koniecznej, właścicielce działki gruntu Nr 20, obszaru 2 morgi z dóbr Ludwinów, pow. stopnickiego;

2) Idzim Popku, właścicielu działek gruntu Nr Nr 23 i 51 ^{a} ogólnego obszaru 4 morgi z folwarku Niezwojowice-Solca, powiatu miechowskiego;

3) Ludwiku Muszyńskim, właścicielu $^{1}/_{5}$ niepodzielnej części Młyna Grabiec, powiatu włoszczowskiego;

4) Bronisławie Trzetrzewińskim, wierzycielu 40.000 dolarów z procentami i ewikcją na koszta 4.000 dolarów i 35.000 złotych, zabezpieczonych na dobrach Morsko, pow. pińczowskiego, pod Nr Nr 8 i 9 działu IV sumy 6.878 zł. z proc. i ewikcją na koszta 1.031 zł. 70 gr. zabezpieczonej na kolonji Morsko C. pow. pińczowskiego, pod Nr 1 działu IV i właścicielu działek Nr Nr 25 i 26 obszaru 1,1188 ha z kolonji Morsko A. pow. pińczowskiego;

5) Piotrze Psicy, właścicielu działki Nr 38 obszaru 1218 sążni z kolonji Siedliska Okrąglica, pow. pińczowskiego;

6) Stanisławie Iłczyk, współwłaścicielce praw obietnicy sprzedaży morgi gruntu z folw. Woźniki, pow. włoszczowskiego, zapisanego pod Nr 5 ^{10} działu III wyk. hip. i współwierzycielce sumy 300 rubli kaucji zabezpieczonej pod Nr 3 ^{10} działu IV wykazu hipotecznego folw. Woźniki, pow. włoszczowskiego i

7) Surze-Liwszy Węgier, właścicielce niepodzielnej połowy przestrzeni 104 $^{1}/_{2}$ prętów placu z budynkami z nieruchomości Przedmieście Piotrkowickie, pow. stopnickiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został **na dzień 1 sierpnia 1931 r.**, na który to termin wzywa się osoby zainteresowane, aby stawiły się do kancelarji tegoż notarjusza pod zagrożeniem prekluzji z art. 154 i 160 ust. hip. (2—3—2)

Notarjusz: *Wł. Skalski*

Wydział Hipoteczny powiatowy w Pińczowie, obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych, a mianowicie:

1) Józefie Grzesikowej współwłaśc. nieruch. poł. we wsi Czyżowice, gm. Bejsce, oznacz. Nr hip. 2;

2) Franciszku Borowym (w hipotece Borowy vel Borowiec) właśc. nieruch. poł. we wsi Bogucice, gm. Zagość, ozn. hip. Nr 6;

3) Józefie Sierantowiczu, właśc. nieruch. poł. w m. Pińczowie i ozn. hip. Nr 75 i

4) Dawidzie Kasztańskim (w hipotece Chaim-Dawid Kasztan vel Kasztański) i Zeldie Kasztańskiej (w hipotece Kasztan vel Kasztańska) właśc. nieruch. poł. w m. Pińczowie i ozn. hip. Nr 139.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 30 lipca 1931 roku.

Wzywa się przeto osoby interesowane, aby w oznaczonym terminie zgłosiły się z odpowiedniemi dowodami legitymacyjnemi do kancelarji wydziału hipotecznego w Pińczowie pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

Komisja Likwidacyjna Towarzystwa Budowlanego w Koprzywnicy, pow. sandomierskiego, podaje do publicznej wiadomości, że na ostatniem Nadzwyczajnem Walnem Zebraniu członków Towarzystwa Budowlanego w dniu 9 listopada 1930 r. postanowiono, w myśl statutu art. 65 zatwierdzonego przez Radę Ministrów w roku 1919 istniejące od roku 1917 Towarzystwo Budowlane z siedzibą w osadzie Koprzywnica, pow. sandomierskiego, zlikwidować. Wybrani członkowie komisji likwidacyjnej do likwidacji przystąpili, o czem zawiadamia się zainteresowanych. (3—2)

Komisja Likwidacyjna:
W. Marszałowicz

Kurs przygotowawczy do egzaminów Konkurs na Politechn. Warsz. Aby ułatwić maturzystom i maturzystkom zdawanie egzaminów konkursowych przy wstąpieniu na Politechnikę Warszawską, Tow. Bratniej Pom. Stud. Politechniki Warszawskiej urządza wzorem lat ubiegłych, kurs przygotowawczy do egzaminów konkursowych. Kurs rozpocznie się w połowie sierpnia 1931 r. i trwać będzie około miesiąca.

Na kursie wykładać będą inżynierowie, asystenci i dyplomaci Politechniki.

Kurs obejmować będzie całkowity zakres wymagań stawianych przy egz. konkurs. na poszczególne wydziały, dla których będą potworzone specjalne grupy. Wykłady będę się odbywały codziennie, przyczem główny nacisk będzie położony nie na wiadomości teoretyczne, lecz na technikę rozwiązywania zadań. Opłata za cały kurs wyniesie około zł. 60. Zapisy i informację w kancelarji kursu, Warszawa, Koszykowa 80, codziennie od godz. 9-ej do 12-ej. Piśmiennych informacyj udziela się za załączeniem znaczka pocztowego.

Wydawnictwa.

Nakładem Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych (Warszawa, ul. Kopernika Nr 36 — 40) wyszła z druku pod tytułem: „Przymusowe ubezpieczenie od ognia w Polsce” książka w opracowaniu magistra praw Franciszka Zarębskiego, jako podręczny informator, zawierający obok wiadomości ogólnych o ubezpieczeniu rady i wskazówki dla właścicieli budowli, podlegających przymusowemu ubezpieczeniu od ognia.

Treść wydawnictwa dzieli się na 5 głównych części, podzielonych na rozdziały.

Część I-sza zawiera wiadomości ogólne o ubezpieczeniu;
„ II-ga historję ubezpieczeń od ognia w Polsce;
„ III-cia ustrój Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzejemn.;
„ IV-ta zakres działalności P.Z.U.W. wraz z informacjami i wskazówkami dla organów władz gminnych i ubezpieczeniowych;

„ V-ta wyniki działalności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych za ostatnie pięciolecie oraz tekst rozp. Prez. Rzpl. z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Ze względu na wyczerpującą i przystępnie ujętą treść wydawnictwa winno ono zwrócić uwagę jaknajszerszych sfer społecznych, których sprawy ubezpieczenia interesują i dotyczą.

Jako takie zostało wydawnictwo to również zalecone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do użytku władz samorządowych.

Wydawnictwo jest do nabycia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, Warszawa, ul. Kopernika 36 — 40 w cenie 1 zł. 25 gr. za egzemplarz wraz z przesyłką pocztową za zaliczeniem pocztowem lub po wpłaceniu na konto P. K. O. Nr 50081 Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

LICYTACJE I PRZETARGI.

Urząd Wojewódzki Kielecki (Dyrekcja Robót Publicznych) ogłasza nieograniczony przetarg publiczny ofertowy pisemny na dostawę następujących materjałów budowlanych dla Kierownictwa Obwałowania lewego brzegu Wisły w Sandomierzu, do robót przy regulacji rzeki Koprzywianki pod Sandomierzem i lokalnej regulacji rzeki Kamiennej pod wsią Grójec loco place budowy:

1500 m³ faszyn wiklowych,
3000 m³ faszyn lasowych,
69000 sztuk palików sosnowych,
160 m³ żwiru wiślanego czystego, o średnicy ziarn moe większej jak 6 cm.
90 m³ piasku czystego ostrego wiślanego,
35 m³ materjałów drzewnych,
13 szt. używanych szyn kolejowych, wagi od 26 do 39 klg. na 1 m. b.

Termin dostawy faszyny i palików od 20 maja do 30 czerwca 1931 r., reszty zaś materjałów od 20 maja do 10 czerwca 1931 roku.

Oferty pisemne, sporządzone na urzędowych blankietach, należy wnosić w zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta na dostawę materjałów budowlanych" do Kierownictwa Obwałowania lewego brzegu Wisły w Sandomierzu w terminie do dnia 11 maja 1931 r. do godz. 11-ej przed południem.

Oferty winny być zaopatrzone przez oferenta w oświadczenie, że poddaje się postanowieniom ogólnych i szczegółowych warunków we wszystkich stosunkach z oferty wynikających.

Do oferty należy dołączyć dowód złożenia w Kierownictwie Obwałowania lewego brzegu Wisły w Sandomierzu, vadjum w wysokości 5 proc. sumy oferowanej.

Dopuszczalne jest wnoszenie częściowych oddzielnych ofert, mianowicie:

a) na faszynę i kołki,
b) na żwir i piasek,
c) na materjały drzewne,
d) na szyny kolejowe.

Kaucja wynosi 5 proc. sumy oferowanej.

Otwarcie ofert nastąpi **dnia 11 maja 1931 r. o godz. 11 przed południem** w lokalu Kierownictwa Obwałowania lewego brzegu Wisły w Sandomierzu.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferenta, bez względu na wysokość oferty, oraz prawo unieważnienia przetargu, bez podania powodów.

Szczegółowych informacji, dotyczących jakości, miejsca i czasu dostawy zasięgać można w godzinach urzędowych w Dyrekcji Robót Publicznych w Kielcach i w Kierownictwie Obwałowania lewego brzegu Wisły w Sandomierzu. Tamże można przeglądać warunki przetargu, szczegółowe warunki techniczne i nabyć blankiety ofertowe.

Za Wojewodę: *Krug*

Wydział Powiatowy Sejmiku Olkuskiego niniejszem ogłasza przetarg publiczny ofertowy pisemny na dostawę 3690 m³ tłucznia wapiennego miejscowego, potrzebnego do renowacji drogi państwowej Miechów-Będzin Nr 13/4 w powiecie olkuskim, oraz 422 m³ tłucznia kwarcytowego.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę tłucznia do przetargu mającego się odbyć w dniu 2 maja 1931 r."

należy nadsyłać lub składać **do dnia 2 maja 1931 r. do godz. 12-ej w południe** w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego w Olkuszu (gmach Starostwa).

Oferty złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane. Do oferty należy dołączyć próbki kamienia, kwit Kasy Sejmiku Powiatowego w Olkuszu na złożone vadium w gotowiźnie lub papierach wartościowych przewidzianych w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 10 września 1927 r. L. D. O. P./5284/III. — a wynoszące 5 procent oferowanej sumy.

Oferta winna być napisana bez żadnych zastrzeżeń, podpisana własnoręcznie przez oferenta, ostemplowana w wysokości 1 zł. od 1000 złotych złożonego vadium—znaczek stemplowy winien być skasowany podpisem oferenta i datą.

Odpisy szczegółowych technicznych i ogólnych warunków dostawy tłucznia można otrzymać w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego w Olkuszu codziennie w godzinach urzędowych.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta bez względu na oferowaną sumę jak również oddanie dostawy całkowicie lub częściowo.

Oferent winien w ofercie złożyć oświadczenie, że poddaje się przepisom wyszczególnionym w warunkach przetargu we wszystkich skutkach z oferty wynikających.

Kier. Pow. Zarządu Drog. w Olkuszu: inż.: *A. Skarbowski*

Przew. Sejmiku Pow. w Olkuszu: *J. Stamirowski*

Wydział Powiatowy Sejmiku Olkuskiego niniejszem ogłasza przetarg publiczny ofertowy pisemny na dostawę 8415 m^3 tłucznia wapiennego miejscowego potrzebnego do renowacji dróg wojewódzkich i powiatowych w powiecie olkuskim.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę tłucznia do przetargu mającego się odbyć w dniu 4 maja 1931 r." należy nadsyłać lub składać **do dnia 4 maja 1931 r. do godziny 12-ej w południe** w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego w Olkuszu (gmach Starostwa).

Oferty złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane. Do oferty należy dołączyć próbki kamienia, kwit kasy Sejmiku Powiatowego w Olkuszu na złożenie vadium w gotowiźnie lub papierach wartościowych, przewidzianych w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 10 września 1927 r. L. D. O. P./5284/III· — a wynoszące 5 procent oferowanej sumy.

Oferta winna być napisana bez żanych zastrzeżeń, podpisana własnoręcznie przez oferenta, ostemplowana w wysokości 1 zł. od 1000 zł. złożonego vadium — znaczek stemplowy winien być skasowany podpisem oferenta i datą.

Odpisy szczegółowych technicznych i ogólnych warunków dostawy tłucznia można otrzymać w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego w Olkuszu codziennie w godzinach urzędowych.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta bez względu na oferowaną sumę, jak również oddanie dostawy całkowicie lub częściowo.

Oferent winien w ofercie złożyć oświadczenie, że poddaje się przepisom wyszczególnionym w warunkach przetargu we wszystkich skutkach z oferty wynikających.

Kier. Pow. Zarządu Drog. w Olkuszu: Inż. *A. Skarbowski*

Przew. Sejmiku Pow. w Olkuszu: *J. Stamirowski*

Komornik rew. I Sądu Grodzkiego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Mickiewicza Nr 14, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 12 czerwca 1931 r.** o godz. 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Michała Dudka na pokrycie 150 dolarów St. Z. Am. Pół., należnych, Ickowi Gendzlowi, z mocy klauzuli egzekucyjnej Wice - Prezesa Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 12 lutego 1930 roku Nr A. 97/30.

Nieruchomość ta, położona we wsi i gminie Dobiesławice, pow. pińczowskiego, składa się z działki ziemi, pochodzącej z „Kolonji Akacjówka", oznaczonej Nr 25, obszaru 3 ha

4211 mtr. Na nieruchomości tej nie ma żadnych budynków.

Podlegający sprzedaży objekt ma urządzoną hipotekę, księga której znajduje się w wydz. hip. Sądu Okręgowego w Kielcach, w zastaw ani dzierżawę nie jest oddany, obciąża go pożyczka Państwowego Banku Rolnego w sumie 4822 zł. 38 gr.—nieumorzonego kapitału i na rzecz Kazimierza Łabowskiego w sumie 1200 dol.

Licytacja rozpocznie się od ceny szacunkowej 9000 zł., lecz jako druga może się odbyć i od zniżonej ceny, obowiązkowe dla licytantów vadium 900 zł.

Akta licytacyjne, przez osoby zainteresowane mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na 2 tygodnie przed licytacją.
Nr E. 2429/30.

Komornik: *Cz. Machura*

Komornik rew. I Sądu Grodzkiego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Mickiewicza Nr 14, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 12 czerwca 1931 r.** o godz. 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Michała Jurka, na pokrycie: 1) 264 dol. 50 cen. amer. z procentami długu, należnego Moszkowi Kurlandowi i 2) 158 dol. z procentami i kosztami, należnych Ickowi Gendzlowi, od tegoż dłużnika Michała Jurka i jego żony Marjanny Jurek.

Nieruchomość ta położona w gminie Gruszów, pow. miechowskiego, stanowi działkę ziemi z nieruchomości „Kuchary Mikołajów Bankowy", oznaczoną Nr. 9 przestrzeni 2 dziesięciny 1350 sążni w jednym kawałku, bez żadnych budynków.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość ma urządzoną hipotekę, księga której przechowuje się w wydz. hip. przy Sądzie Okręgowym w Kielcach i stanowi własność dłużnika Michała Jurka.

Licytacja rozpocznie się od ceny szacunkowej 9.000 zł., lecz jako druga może się odbyć i od zniżonej ceny. Obowiązkowe dla licytantów vadium 900 zł.

Akta licytacyjne przez osoby zainteresowane mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa tygodnie przed licytacją.
Nr E 2590/30

Komornik Sądowy: *Cz. Machura*

Komornik Sądu Grodzkiego w Sosnowcu rewiru 3-go, Stanisław Jakimczyk w m. Sosnowcu przy ulicy Sienkiewicza pod Nr 4 a zamieszkały, z mocy art. 1139 i 1146 Ust. Post. Cyw podaje do wiadomości że na zaspokojenie należności zasądzonej wyrokami Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 20 marca i 22 maja 1930 r. w sprawach Nr Nr C. 112 i 113/30 od Altera-Icka i Marji-Gołdy małż. Minców solidarnie na rzecz Eugenji z Hamburgerów Gruszki vel Gruszkiewiczowej w sumie 5158 dolarów 58 cent. z proc. i kosztami, na skutek żądania egzekwującej Eugenji Gruszki vel Gruszkiewiczowej **w dniu 9 września 1931 r.** od godziny 10-ej z rana, w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Sosnowcu, przy ul. 1-go maja, odbędzie się sprzedaż drogą publicznej licytacji nieruchomości miejskiej, w m. Sosnowcu przy ulicy Warszawskiej pod Nr 12 położonej, należącej na prawie własności do Altera-Icka i Marji-Gołdy małż. Minców, w równych i niepodzielnych częciach, składającej się z placu oraz na takowym budynków mieszkalnych murowanych: domu frontowego 3-ch piętrowego, dwóch oficyn 3-ch piętrowych z przybudówkami murowanemi i komórek, składzików drewnianych na podwórku, dokładnie opisanej w protokóle zajęcia z dnia 24 i 25 lutego 1931 r.

Nieruchomość ta ma założoną księgę hipoteczną, oznaczoną Nr 614, znajdującą się w wydziale hipotecznym przy Sądzie Grodzkim w Sosnowcu, w zastawie ani też w dzierżawie nie jest i będzie sprzedaną w całości, zgodnie z protokółem zajęcia. Obciążoną jest długami hipotecznemi, łącznie z sumą egzekwowaną obecnie w kwocie dolarów 5056 i złotych 119.449 gr. 96.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 400 tysięcy, vadjum zaś wymagane dla uczestniczenia w licytacji wynosić będzie 40 tysięcy złotych.

Protokół zajęcia i oszacowania nieruchomości moze być przeglądany w kancelarji

komornika, a na dwa tygodnie przed licytacją w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

Komornik Sądowy: *St. Jakimczyk*

Wykaz stowarzyszeń i związków, zarejestrowanych w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim.

Nr 2274. Dnia 17 grudnia 1929 r. L. B. P. 2845-2 Policyjny Klub Sportowy Będzin, pow. będzińskiego.

Nr 2275. Dnia 20 grudnia 1929 r. L. B. P. 3638-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Jeżówce, gm. Tczyca, pow. miechowskiego.

Nr 2276. Dnia 20 grudnia 1929 r. L. B. P. 3640-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Pękosławiu, gm. Kozłów, pow. miechowskiego.

Nr 2277. Dnia 20 grudnia 1929 r. L. B. P. 3641-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Pieczonogach, gm. Pałecznica, pow. miechowskiego.

Nr 2278. Dnia 23 grudnia 1929 r. L. B. P. 2418-3 Stow. Dobroczynne p. n: „Gemiłus-Chesed" w m. Chęcinach, pow. kieleckiego (zmiana statutu).

Nr 2279. Dnia 23 grudnia 1929 r. L. B. P. 3059-2 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Goryniu, gm. Jedlińsk, pow. radomskiego.

Nr 2280. Dnia 27 grudnia 1929 r. L. B. P. 3668-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Mojczy, gm. Dyminy, pow. kieleckiego.

Nr 2281. Dnia 24 grudnia 1929 r. L. B. P. 3669-1 T-wo Ochotn. Straży Pożarnej w Śniadce, gm. Bodzentyn, pow. kieleckiego.

Nr 2282. Dnia 24 grudnia 1929 r. L. B. P. 758-2 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Psarach, gm. Bodzentyn, pow. kieleckiego.

Nr 2283. Dnia 24 grudnia 1929 r. L. B. P. 3670-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Kikowie, gm. Zborów, pow. stopnickiego.

Nr 2284. Dnia 24 grudnia 1929 r. L. B. P. 2916-4 Policyjny Klub Sportowy „Iłżanka" w Wierzbniku, pow. iłżeckiego.

Nr 2285. Dnia 30 grudnia 1929 r. L. B. P. 3706-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Zborówku, gm. Pacanów, pow. stopnickiego.

Nr 2286. Dnia 30 grudnia 1929 r. L. B. P. 3708-1 T-wo Pomocy Ubogim Chorym Żydom „Linas-Hacedek" w Stopnicy, pow. stopnickiego.

Nr 2287. Dnia 10 stycznia 1930 r. L. B. P. 102-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Sędziejowicach, gm. Chmielnik, pow. stopnickiego.

Nr 2288. Dnia 15 stycznia 1930 r. L. B. P. 147-1 Stow. Zwolenników Gry Szachowej w Zagłębiu Dąbrowskiem w Sosnowcu, powiatu będzińskiego.

Nr 2289. Dnia 16 stycznia 1930 r. L. B. P. 143-1 T-wo Upiększenia miasta Szydłowca, pow. koneckiego.

Nr 2290. Dnia 24 stycznia 1930 r. L.B.P. 235-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarn. w Broniowie, gm. Orońsk, pow. radomskiego.

Nr 2291. Dnia 24 stycznia 1930 r. L. B. P. 247-1 Radomskie Towarzystwo Kursów Technicznych w Radomiu (zmiana statutu).

Nr 2292. Dnia 25 stycznia 1930 r. L.B.P. 223-1 Stow. Wzajemnej Pomocy „Achi-Ezer" w Częstochowie.

Nr 2293. Dnia 27 stycznia 1930 r. L.B.P. 324-1 Stow. Miłośników Sceny i Śpiewu w Pińczowie.

Nr 2294. Dnia 28 stycznia 1930 r. L.B.P. 62-2-3 Polskie Tow. Miłośników Ogrodnictwa w Sosnowcu, pow. będzińskiego.

Nr 2295. Dnia 28 stycznia 1930 r. L.B.P. 315-1 Tow. Straży Ogniowej Ochotniczej w Igołomji, tejże gminy, pow. miechowskiego.

Nr 2296. Dnia 29 stycznia 1930 r. L.B.P. 317-1 Klub Inteligencji Polskiej pow. miechowskiego w Miechowie.

Nr 2297. Dnia 29 stycznia 1930 r. L.B.P. 356-2 Stow. byłych wychowanków Państwowej Średniej Szkoły Technicznej w Radomiu.

Nr 2298. Dnia 30 stycznia 1930 r. L.B P. 63-2-3 Bibljoteka imienia dr. Abrama Perlmana w Sosnowcu, pow. będzińskiego.

Nr 2299. Dnia 30 stycznia 1930 r. L.B.P 146-1 Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami w Sosnowcu, pow. będzińskiego.

Nr 2300. Dnia 30 stycznia 1930 r. L.B.P. 329-1 Stow. Dobroczynne p. n. „Gemiłus-Chesed" w Brzesku-Nowem, pow. miechowskiego (zmiana statutu).

Nr 2301. Dnia 30 stycznia 1930 r. L.B.P. 330-3 Stow. Wzajemnej Pomocy „Gemiłus-Chesed" w Proszowicach, pow. miechowskiego (zmiana statutu).

Nr 2302. Dnia 31 stycznia 1930 r. L.B.P. 342-2 Związek Rodziny Gadomskich herbu rola w Zagórzu, pow. będzińskiego.

Nr 2303. Dnia 31 stycznia 1930 r. L.B.P. 354-3 Tow. Ochotn. Straży Pożarnej w Skarbce-Dolnej, gm. Pętkowice, pow. iłżeckiego.

Nr 2304. Dnia 31 stycznia 1930 r. L.B P. 395-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Jaworze-Soleckim, gm. Wierzchowiska, pow. iłżeckiego.

Nr 2305. Dnia 31 stycznia 1930 r. L.B.P. 398-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Sulejowie, gm. Ciszyca, pow. iłżeckiego.

Nr 2306. Dnia 31 stycznia 1930 r. L.B.P. 401-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Miechowie, pow miechowskiego.

Nr 2307. Dnia 31 stycznia 1930 r. L.B P. 403-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Piotrkowicach-Małych, gm. Koniusza, pow. miechowskiego.

Nr 2308. Dnia 1 lutego 1930 r. L. B. P. 413-1 Żydowskie T-wo Dobroczynności p. n. „Chesed-Szel-Emes” (Ostatnia Posługa) w Szczekocinach, pow. włoszczowskiego.

Nr 2309. Dnia 5 lutego 1930 r. L. B. P. 438-2 Stow. Dobroczynne „Gemiłus-Chesed” w Zawierciu (zmiana statutu).

Nr 2310. Dnia 5 lutego 1930 r. L. B. P. 434-1 Stow. Pracowników Umysłowych Fabryki „Światowid” w Pohulance, gm. Myszków, pow. zawierciańskiego.

Nr 2311. Dnia 10 lutego 1930 r. L. B P. 502-1 Tow. Ochotn. Straży Pożarnej w Gunowie, gm. Boszczynek, pow. pińczowskiego.

Nr 2312. Dnia 11 lutego 1930 r. L B P. 525-2 Kasyno Urzędników Państwowej Wytwórni Prochu i Materjałów Kruszących, pow. kozienickiego.

Nr 2313. Dnia 11 lutego 1930 r. L. B. P. 533-3 Katolicki Związek Młodzieży Polskiej w Radomiu.

Nr 2314. Dnia 12 lutego 1930 r. L. B. P. 576-1 Związek Stow. Muzyczno - Śpiewaczych Wojew. Kieleckiego w Kielcach.

Nr 2315. Dnia 15 lutego 1930 r. L B. P. 271-1 Świętokrzyskie Towarzystwo Sportów Zimowych w Kielcach.

Nr 2316. Dnia 13 lutego 1930 r. L. B. P. 538-1 Bibljoteka Żydowska im. Szloma Asza w Mstowie, tejże gm. pow. częstochowskiego.

Nr 2317. Dnia 13 lutego 1930 r. L. B. P. 541-1 Tow. Ochotniczej Straży Poż. w Szadkowicach, gm. Kuniczki, pow. opoczyńskiego.

Nr 2318. Dnia 14 lutego 1930 r. L. B. P. 258-2 Kasa Pożyczk. Wkładowa Prac. Umysłowych Tow. Kopalni i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich S-ka Akcyjna w Sosnowcu w skróceniu: Kasa Przezorności Pracowników Umysłowych Towarzystwa Sosnowieckiego w Sosnowcu, pow. będzińskiego.

Nr 2319. Dnia 15 lutego 1930 r L. B. P 550-1 Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Maszkowie, gm Iwanowice, pow. miechowskiego.

Nr 2320. Dnia 15 lutego 1930 r. L. B. P. 351-4 Stow. Dobrocz. p. n. „Gemiłus Chesed” w Sosnowcu, pow. Będzin (zmiana statutu).

Nr 2321. Dnia 19 lutego 1930 r. L B. P. 650-1 Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa Pracowników Powiatowej Kasy Chorych w Radomiu.

Nr 2322. Dnia 21 lutego 1930 r. L. B. P. 706-1 Bibljoteka Żydowska im. J. L. Pereca w Kazanowie, pow. iłżeckiego.

Nr 2323. Dnia 22 lutego 1930 r. L. B. P. 348-3 i 4 Klub Młodzieży Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego w Sosnowcu, pow. będzińskiego.

Nr 2324. Dnia 24 lutego 1930 r. L. B. P. 693-1 Instytut Porady Zawodowej Zagłębia Dąbrowskiego w Sosnowcu, pow. będzińskiego.

Nr 2325. Dnia 25 lutego 1930 r. L. B. P. 712-2 Tow. Gimnastyczne „Sokół” w Gielniowie, gm. Goździków, pow. opoczyńskiego.

Nr 2326. Dnia 25 lutego 1930 r. L. B. P. 715-1 Bibljoteka Żydowska im. J. L. Pereca w Odrzywole, tejże gminy, pow. opoczyńskiego.

Nr 2327. Dnia 27 lutego 1930 r. L. B. P. 757-1 Ciężkoatletyczny Klub „Herkules” w Częstochowie.

Nr 2328. Dnia 27 lutego 1930 r. L. B. P. 758-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Gostkowie, gm. Bliżyn, pow. koneckiego.

Nr 2329. Dnia 10 marca 1930 r. L. B. P. 560-3-4 Stowarzyszenie Dobroczynne p. n. „Gemiłus-Hesed” w Charsznicy, tejże gminy, pow. miechowskiego.

Nr 2330. Dnia 11 marca 1930 r. L. B. P. 880-2 Komitet Budowy Domu Ludowego Imienia Piusa XI w Przedborzu, tejże gminy, pow. koneckiego.

Nr 2331. Dnia 11 marca 1930 r. L. B. P. 503-2 Tow. Ochotniczej Straży Pożar. w Korycie, gm. Czarnocin, pow. pińczowskiego.

Nr 2332. Dnia 11 marca 1930 r. L. B. P. 860-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w

Dąbrówce-Warszawskiej, gm. Kowala, pow. radomskiego.

Nr 2333. Dnia 11 marca 1930 r. L. B. P. 862-1 Stow. popierania i krzewienia wiedzy religijno-talmudycznej p. n. „Bejs-Josef" (Dom Józefa) w Staszowie, tejże gminy, pow. sandomierskiego.

Nr 2334. Dnia 11 marca 1930 r. L. B. P. 865-1 Związek Architektów w Częstochowie.

Nr 2335. Dnia 12 marca 1930 r. L. B. P. 851-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarn. w Kołaczkowicach, gm. Szczytniki, pow. stopnickiego.

Nr 2336. Dnia 12 marca 1930 r. L. B. P. 852-1 T-wo Śpiewacze p. n: „Lutnia" w Busku, pow. stopnickiego.

Nr 2337. Dnia 13 marca 1930 r. L. B P. 906-3 Rodzicielskie Koło Szkolne przy gimn państw. im. Tadeusza Kościuszki w Miechowie.

Nr 2338. Dnia 14 marca 1930 r. L. B. P. 925-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Olszówce - Starej, gminy Wodzisław, powiatu jędrzejowskiego.

Nr 2339. Dnia 17 marca 1930 r. L. B. P. 953-1 Żydowski Robotniczy Klub Sportowy „Kraft" (Siła) w Opocznie.

Nr 2340. Dnia 18 marca 1930 r. L. B. P. 947-1 T-wo Ochotn. Straży Pożarnej w Chmielowie, gm. Rozniszów, pow. kozienickiego.

Nr 2341. Dnia 18 marca 1930 r. L. B. P. 941-1 T-wo Koła Myśliwych w Częstochowie.

Nr 2342. Dnia 18 marca 1930 r. L. B. P. 951-1 T-wo Śpiewacze „Zorza" w Książu-Wielkim, tejże gm., pow. miechowskiego.

Nr 2343. Dnia 20 marca 1930 r. L. B P. 549-2 T-wo Przyjaciół Akademika Polskiego pow. miechowskiego w Miechowie.

Nr 2344. Dnia 21 marca 1930 r. L. B. P. 976-1 Kółko Rolnicze w Maliszowie, gm. Gębarzów, pow. radomskiego.

Nr 2345. Dnia 21 marca 1930 r. L. B. P. 988-1 Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych pow. stopnickiego w Busku.

Nr 2346. Dnia 22 marca 1930 r. L. B. P. 1020-1 T-wo Przyjaciół Związku Strzeleckiego w Kielcach.

Nr 2347. Dnia 24 marca 1930 r. L. B. P. 191-2 Kółko Łowieckie w Porębie koło Zawiercia, pow. zawierciańskiego.

Nr 2348. Dnia 26 marca 1930 r. L. B. P. 998-1 Związek Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego w Kielcach.

Nr 2349. Dnia 27 marca 1930 r. L. B. P. 378-2 Koło Rodzicielskie przy Gimnazjum Żeńskiem p. H. Malczewskiej w Zawierciu.

Nr 2350. Dnia 27 marca 1930 r. L. B. P. 1042-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Kuraszkowie, gm. Stużno, pow. opoczyńskiego.

Nr 2351. Dnia 28 marca 1930 r. L. B. P. 1043-1 T-wo Domu Ludowego „Spójnia" w Senisławicach, gm. Opatowiec, pow. pińczowskiego.

Nr 2352. Dnia 5 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1138-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Kostkach-Dużych, gm. Busko, pow. stopnickiego.

Nr 2353. Dnia 5 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1143-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Ciągowicach, gm. Rokitno-Szlacheckie, powiatu zawierciańskiego.

Nr 2354. Dnia 9 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1185-1 Stow. „Samopomoc" p. n. „Przyszłość" w m. Szczekocinach, pow. włoszczowskiego.

Nr 2355. Dnia 10 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1234-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Gierczycach, gm. Wojciechowice, pow. opatowskiego.

Nr 2356. Dnia 10 kwietnia 1930 r. L. B P. 1250-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Sędziszowie, tejże gm., pow. jędrzejowskiego.

Nr 2357. Dnia 12 kwietnia 1930 r. L. B. P. 817-3 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Charsznicy, gm. Tczyca, pow. miechowskiego.

Nr 2358. Dnia 12 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1181-1 Stow. „Świetlica Policyjna" w Ostrowcu-Kieleckim, pow. opatowskiego.

Nr 2359. Dnia 23 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1407-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w majątku Rudniki tow. „Saturn" gm. Włodowice, pow. zawierciańskiego.

Nr 2360. Dnia 23 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1338-2 T-wo Ochotn. Straży Pożarnej w Zychcicach, gm. Bobrowniki, pow. będzińskiego.

Nr 2361. Dnia 23 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1315-5 Rodzicielskie Koło Szkolne przy gimn. żeńskiem im. „Emilji Zawidzkiej" wł. Leokadja Młodzianowska-Dzikowska w Dąbrowie-Górniczej, pow. będzińskiego.

Nr 2362. Dnia 24 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1428-1 Żydowska Bibljoteka im. Izaaka Grünbauma w Radomiu.

Nr 2363. Dnia 24 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1451-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Miąsowej, gm. Brzegi, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2364. Dnia 26 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1481-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Brzustowcu, gm. Krzczonów, pow. opoczyńskiego.

Nr 2365. Dnia 26 kwietnia 1930 r. L. B. P. 1480-1 T-wo Ochotn. Straży Pożarnej w Unewlu, tejże gm., pow. opoczyńskiego.

Nr 2366. Dnia 26 kwietnia 1930 r. L B. P. 1465-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Olszowcu, gm. Janków, pow. opoczyńskiego.

Nr 2367. Dnia 26 kwietnia 1930 r. L.B.P. 1473-1 Radomskie Towarzystwo Rybackie w Radomiu.

Nr 2368. Dnia 30 kwietnia 1930 r. L.B.P. 967-2 Kółko Rolnicze w Bartodziejach, gminy Jedlińsk, pow. radomskiego.

Nr 2369. Dnia 30 kwietnia 1930 r. L.B.P. 1128-1 Kółko Rolnicze w Rudzie Małej, gminy Kowala, pow. radomskiego.

Nr 2370. Dnia 1 maja 1930 r. L. B. P. 1517-1 Kobiecy Robotniczy Klub Sportowy „Start” w Częstochowie.

Nr 2371. Dnia 7 maja 1930 r. L. B. P. 1237-1 Towarzystwo Kolonji Letnich dla dzieci pracowników Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej w Radomiu.

Nr 2372. Dnia 13 maja 1930 r. L. B. P. 1608-1 Żydowskie Towarzystwo Bezprocentowych Pożyczek „Gemiłus-Hesed” przy Gminie Wyznaniowej Żydowskiej w Radomiu (zmiana statutu).

Nr 2373. Dnia 16 maja 1930 r. L. B P. 1645-1 Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Jeżowej Woli, gm. Kowala, pow. radomskiego.

Nr 2374. Dnia 16 maja 1930 r. L. B. P. 902-2 Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Zimnodole, gm. Rabsztyn, pow. olkuskiego.

Nr 2375. Dnia 16 maja 1930 r. L. B. P. 192-3 Klub Sportowy przy Zakładach Ostrowieckich w Ostrowcu, pow. opatowskiego.

Nr 2376. Dnia 16 maja 1930 r. L. B. P. 1641-1 Żydowskie Towarzystwo Bibljoteki Publicznej w Zawierciu.

Nr 2377. Dnia 19 maja 1930 r. L. B. P. 144-3 Klub Sportowy „Saturn” w Wojkowicach Komornych, gm. Bobrowniki, pow. będzińskiego.

Nr 2378. Dnia 21 maja 1930 r. L B. P. 1697-1 Kółko Rolnicze w Ulowie, gm. Potworów, pow. radomskiego.

Nr 2379. Dnia 21 maja 1930 r. L. B. P. 1698-1 Kółko Rolnicze w Błotnicy, tejże gminy, pow. radomskiego.

Nr 2380. Dnia 21 maja 1930 r. L. B. P. 1699-1 Kółko Rolnicze O. T. O. i K. R. Radom, w Sopocie, gm. Błotnica, pow. radomskiego.

Nr 2381. Dnia 21 maja 1930 r. L. B. P. 1709-1 Kółko Rolnicze, gm. Radom, pow. radomskiego.

Nr 2382. Dnia 22 maja 1930 r. L. B. P. 1145-1 Komitet Rodzic. przy Seminar. Państw. Nauczyc. Męskiem im. Tad. Kościuszki i Szkole Ćwiczeń w Częstochowie.

Nr 2383. Dnia 24 maja 1930 r. L. B. P. 1744-1 Żydowskie Stowarzyszenie Dobroczynne „Towasachym” (dobroć-bracia) w gm. Kozłów, pow. miechowskiego (zmiana statutu).

Nr 2384. Dnia 26 maja 1930 r. L. B. P. 1751-1 Kółko Rolnicze w Darominie, gm. Wilczyce, pow. sandomierskiego.

Nr 2385. Dnia 26 maja 1930 r. L. B. P. 1752-1 Kółko Rolnicze w Zawierzbiu, gminy Samborzec, pow. sandomierskiego.

Nr 2386. Dnia 26 maja 1930 r. L. B. P. 1753-1 Kółko Rolnicze w Osolinie, gm. Klimontów, pow. sandomierskiego.

Nr 2387. Dnia 26 maja 1930 r. L. B. P. 1754-1 Kółko Rolnicze w Międzygórzu, gm. Lipnik, pow. sandomierskiego.

Nr 2388. Dnia 26 maja 1930 r. L. B. P. 1755-1 Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Balicach, gm. Gnojno, pow. stopnickiego.

Nr 2389. Dnia 26 maja 1930 r. L. B. P. 1757-1 Towarzystwo „Oświata“ w Radomiu.

Nr. 2390. Dnia 26 maja 1930 r. L. B. P. 1773-1 Kółko Rolnicze w Łęczanach, gm. Zalesice, pow. radomskiego.

Nr 2391. Dnia 28 maja 1930 r. L. B. P. 1774-1 Zrzeszenie Rodzicielskie przy Państwowem Seminarjum Nauczycielskiem Męskiem im. St. Żeromskiego w Kielcach.

Nr 2392. Dnia 30 maja 1930 r L. B. P. 1820-1 Towarzystwo Ogródków Działkowych w Kielcach.

Nr 2393. Dnia 24 maja 1930 r. L. B. P. 774-2 Zrzeszenie Właścicieli Nieruchomości miasta Chmielnika p. n. „Zgoda“, pow. stopnickiego.

Nr 2394. Dnia 31 maja 1930 r. L. B. P. 791-4 Komitet Rodzicielski przy Państwowej Szkole Zawodowej Żeńskiej w Częstochowie.

Nr 2395. Dnia 2 czerwca 1930 r. L. B. P. 1806-1 Kółko Rolnicze „Wiedza“ w Kamieniu B. gm. Kuniczki, pow. opoczyńskiego.

Nr 2396. Dnia 4 czerwca 1930 r. L. B. P. 148-4 Towarzystwo Śpiewacze „Lira“ przy hucie „Milowice“ w Sosnowcu, pow będzińskiego.

Nr 2397. Dnia 6 czerwca 1930 r. L. B. P. 1861-1 Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Oksie, gm. Węgleszyn, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2398. Dnia 6 czerwca 1930 r. L. B. P. 1865-1 Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Boleścicach, gm. Sędziszów, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2399. Dnia 11 czerwca 1930 r. L. B. P. 1872-1 Kółko Rolnicze w Dżarach, gm. Błotnica, pow. radomskiego.

Nr 2400. Dnia 11 czerwca 1930 r. L. B. P. 1884-1 Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Kazimierzy Wielkiej, pow. pińczowskiego (zmiana statutu).

Nr 2401. Dnia 11 czerwca 1930 r. L. B. P. 1896-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Grabowej, gminy Rokitno - Szlacheckie, powiatu zawierciańskiego.

Nr 2402. Dnia 11 czerwca 1930 r. L. B. P. 1897-1 Kółko Rolnicze w Niegosławicah, gm. Pacanów, pow. stopnickiego.

Nr 2403. Dnia 13 czerwca 1930 r. L. B. P. 1946-1 Wojewódzkie Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Kielcach.

Nr 2404. Dnia 14 czerwca 1930 r. L. B. P. 1920-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Prędocinie, gm. Błaziny, pow. iłżeckiego.

Nr 2405. Dnia 14 czerwca 1930 r. L. B. P. 1922-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Kolbarku, gm. Jangrot, pow. olkuskiego.

Nr 2406. Dnia 14 czerwca 1930 r. L. B. P. 1927-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Wojkowicach, gm. Ćmielów, pow. opatowskiego.

Nr 2407. Dnia 16 czerwca 1930 r. L. B. P. 1928-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Pilczycy, gm. Pjanów, pow. koneckiego.

Nr 2408. Dnia 16 czerwca 1930 r. L. B. P. 1929-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Kwaśniowie, gm. Ogrodzieniec, pow. olkuskiego.

Nr 2409. Dnia 16 czerwca 1930 r. L. B. P. 1939-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Suchej, gm. Białobrzegi, pow. radomskiego.

Nr 2410. Dnia 23 czerwca 1930 r. L. B. P. 861-1 Kółko Rolnicze w Radzanowie, tejże gm., pow. radomskiego.

Nr 2411. Dnia 25 lipca 1930 r. L. B. P. 1964-1 Kasa Pogrzebowa Samopomocy Pracowników Kolejowych Stacji Dąbrowa Górnicza i Zagórze, pow. będzińskiego.

Nr 2412. Dnia 25 lipca 1930 r. L. B. P. 2091-1 T-wo Ochotn. Straży Pożarnej w Orońsku, tejże gminy, pow. radomskiego.

Nr 2413. Dnia 25 lipca 1930 r. L. B. P. 2140-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Staniewicach, gm. Sobków, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2414. Dnia 25 lipca 1930 r. L. B. P. 2141-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Łukowej, gm. Sobków, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2415. Dnia 26 lipca 1930 r. L. B. P. 2008-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Mierzawie, gm. Wodzisław, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2416. Dnia 26 lipca 1930 r. L. B. P. 2020-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Lipnicy, gm. Złotniki, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2417. Dnia 26 lipca 1930 r. L. B. P. 2057-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Bukowej, gm. Osiek, pow. sandomierskiego.

Nr 2418. Dnia 26 lipca 1930 r. L. B. P. 2268-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Grabowie n/Pilicą, tejże gm., pow. kozienickiego.

Nr 2419. Dnia 26 lipca 1930 r. L. B. P. 2288-1 T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Parczówku, gm. Stużno, pow. opoczyńskiego.

Nr 2420. Dnia 26 lipca 1930 r. L. B. P. 2322-1 Two Ochotniczej Straży Pożarnej w Dąbrowie, gm. Tarczek, pow. iłżeckiego.

Nr 2421. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 2250-1 Kółko Rolnicze w Garbowie, gm. Dwikozy, pow. sandomierskiego (zmiana statutu).

Nr 2422. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 2256-1 Kółko Rolnicze w Wysokich-Dużych, gminy Jurkowice, powiatu sandomierskiego (zmiana statutu).

Nr 2423. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 2262-1 Kółko Rolnicze w Zakrzowie, gm. Klimontów, pow. sandomierskiego (zmiana statutu).

Nr 2424. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 2260-1 Kółko Rolnicze w Jugoszowie, gm. Obrazów, pow. sandomierskiego (zmiana statutu).

Nr 2425. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 2265-1 Kółko Rolnicze w Pokrzywiance, gm. Jurkowice, pow. sandomierskiego (zmiana statutu).

Nr 2426. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 2257-1 Kółko Rolnicze w Przezwodach, gm. Wilczyce, pow. sandomierskiego (zmiana statutu).

Nr 2427. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 1947-2 Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Sandomierzu.

Nr 2428. Dnia 28 lipca 1930 r. L. B. P. 2267-1 Kółko Rolnicze w Żurawicy, gm. Obrazów, pow. sandomierskiego.

Nr 2429. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2055-1 Kółko Rolnicze w Dobrocicach, gm. Wilczyce, pow. sandomierskiego.

Nr 2430. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2285-1 Kółko Rolnicze w Kleczanowie, gm. Obrazów, pow. sandomierskiego.

Nr 2431. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2249-1 Kółko Rolnicze w Nowej Wsi, gm. Jurkowice, pow. sandomierskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2432. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2255-1 Kółko Rolnicze w Witowicach, gm. Jurkowice, pow. sandomierskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2433 Dnia 29 lipca 1930 r L. B. P. 1801-2 Kółko Rolnicze w Konarach, gm Klimontów, pow. sandomierskiego. (Zm. statutu).

Nr 2434. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B P. 2261-1 Kółko Rolnicze w Samborcu, tejże gm. pow. sandomierskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2435. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2253-1 Kółko Rolnicze w Sadłowicach, gm. Wilczyce, pow, sandomierskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2436. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2252-1 Kółko Rolnicze w Milczanach, gm. Samborzec, pow sandomierskiego. (Zm. statutu).

Nr 2437. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2262-1 Kółko Rolnicze w Pęchowie, gm. Klimontów, pow. sandomierskiego. (Zm. statutu).

Nr 2438. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2260-1 Kółko Rolnicze w Szczeglicach, gm. Jurkowice, pow. sandomierskiego. (Zm. statutu).

Nr 2439. Dnia 29 lipca 1930 r L. B. P. 2258-1 Kółko Rolnicze w Nawodzicach, gm. Jurkowice, pow. sandomierskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2440. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2248-1 Kółko Rolnicze w Pęczynach, gm. Wilczyce, pow. sandomierskiego. (Zm. statutu).

Nr 2441. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2264-1 Kółko Rolnicze w Wilczycach, tejże gminy, pow. sandomierskiego. (Zm. statutu).

Nr 2442. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2251-1 Kółko Rolnicze w Zagrodach, gm. Obrazów, pow. sandomierskiego. (Zm. statutu).

Nr 2443. Dnia 29 lipca 1930 r. L. B. P. 2254-1 Kółko Rolnicze w Krobielicach, gminy Klimontów, pow. sandomierskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2444. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 2259-1 Kółko Rolnicze w Słupczy, gm. Dwikozy, pow. sandomierskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2445. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 2189-1 Kółko Rolnicze w Wierzbnie, tejże gminy, pow. miechowskiego. (Zm. statutu).

Nr 2446. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 2188-1 Kółko Rolnicze w Iwanowicach, tejże gminy, pow. miechowskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2447. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 2410-1 Kółko Rolnicze „Zgoda“ w Kamyku, tejże gminy, pow. częstochowskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2448. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 1938-I Kółko Rolnicze w Klwatce Królewskiej gm. Kuczki, pow. radomskiego.

Nr 2449. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 2047-1 Kółko Rolnicze w Osieku, tejże gminy, pow. sandomierskiego.

Nr 2450. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 2048-I Kółko Rolnicze „Kłosy“ w Osinach, gm. Lipnik, pow. sandomierskiego.

Nr 2451. Dnia 31 lipca 1930 r. L. B. P. 2054-I Kółko Rolnicze w Dwikozach, tejże gminy, pow. sandomierskiego.

Nr 2452 Dnia 1 sierpnia 1930 r. L. B. P. 2049-3 Kółko Rolnicze w Czyżowie, gm. Wolica, pow. stopnickiego. (Zmiana statutu).

Nr 2453. Dnia 1 sierpnia 1930 r. L. B. P. 2404-I Kółko Rolnicze „Kłos” w Cisiu, gm Węglowice, pow, częstochowskiego. (Zm. statutu).

Nr 2454. Dnia 1 sierpnia 1930 r. L. B. P. 2408-I Kółko Rolnicze im. Tadeusza Kościuszki w Zwierzyńcu, gm. Opatów, pow. częstochowskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2455. Dnia 6 sierpnia 1930 r. L. B. P. 2409-I Kółko Rolnicze w Walenczowie, gminy Opatów, pow. częstochowskiego. (Zm. statutu).

Nr 2456. Dnia 7 sierpnia 1930 r. L. B. P. 2173-4 Kółko Rolnicze „Spójnia” w Podlesicach, gm. Tczyca, pow. miechowskiego. (Zm. statutu).

Nr 2457. Dnia 11 sierpnia 1930 r. L.B.P. 61-4 Klub Sportowy „Nida” w Pińczowie.

Nr 2458. Dnia 11 sierpnia 1930 r. L.B.P. 2489-3 Kółko Rolnicze „Jedność” w Kiedrzynie, gm. Grabówka, pow. częstochowskiego. (Zmiana statutu).

Nr 2459. Dnia 12 sierpnia 1930 r. L.B.P. 1021-3 Stow. Dobroczynne p. n. „Gemiłus Chesed” w Pacanowie, tejże gminy, pow. stopnickiego.

Nr 2460. Dnia 12 sierpnia 1930 r. L.B P. 1934-1 Stow. Dobroczynne p. n. „Ezro” w Klimontowie, tejże gminy, pow. sandomierskiego.

Nr 2461. Dnia 13 sierpnia 1930 r. L B.P. 2072-1 Tow. Sportowe „Myszków” w Myszkowie, tejże gminy, pow. zawierciańskiego.

Nr 2462. Dnia 13 sierpnia 1930 r. L.B.P. 2497-1 Tow. Domu Strażacko-Ludowego w Oksie, gm. Węgleszyn, pow. jędrzejowskiego.

Nr 2463. Dnia 13 sierpnia 1930 r. L. B. P. 2498-I Kółko Rolnicze w Białej, gm. Kamyk, pow. częstochowski.

Nr 2464. Dnia 14 sierpnia 1930 r. L. B. P 2349-2 Kółko Rolnicze w Ilkowicach, gm. Nieszków, pow. miechowskiego.

Nr 2465. Dnia 14 sierpnia 1930 r. L. B. P. 2514-I Tow. Ochotniczej Str. Pożarnej w Wielkanocy, gm. Rzeżuśnia, pow. miechowskiego.

Nr 2466. Dnia 16 sierpnia 1930 r. L. B. P. 1037-2 Tow. Przyjaciół Sztuki Żydowskiej w Częstochowie.

Nr 2467. Dnia 18 sierpnia 1930 r. L. B. P. 1646-2 Tow. Popierania Wiedzy Chemiczno-Garbarskiej w Radomiu (zm. statutu).

Nr 2468. Dnia 18 sierpnia 1930 r. L. B. P. 1963-4 Kółko Łowieckie „S o b ó l” w Dąbrowie Górniczej, pow. będzińskiego.

ZAGUBIENIE DOKUMENTÓW.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną prze P.K.U. Radom na imię *Lejbusia Nuty Gutermana* (rocz. 1906), którą unieważnia się. (3—3)

Izrael Worcman, zam. w Zawierciu unieważnia zagubioną kartę na broń krótką, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Zawierciu. (3—3)

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kielce, wyciąg z ksiąg ludności stałej, wydany przez Magistrat w Kielcach i legitymację bezrobocia wydaną przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Kielcach, wszystkie dokumenty na imię *Mikołaja Siemionowa* z Kielc. Takowe unieważnia się. (3—3)

Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową, wydaną *Abramowi Szymonowi Janklewiczowi* (rocz. 1904) s. Nusyna Dawida i Bajli. (3 2)

Unieważnia się zagubioną, książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Pińczów na imię *Mordki-Szulima Cukiermana* z Kielc. (3—2)

Zgubiono wojskową kartę zwolnienia, wydaną dnia 25 kwietnia 1924 r. przez P. K. U. w Sosnowcu na imię *Icka Koperwasa* (rocz. 1902) zam. w Sosnowcu. (3—2)

Jakób Fajwlowicz, (rocz. 1891, s. Fajwla i Heny zam. w Przedborzu, powiatu wieluńskiego zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. Wieluń. (3—2)

Unieważnia się zagubioną tabliczkę samochodu marki „Fiat“ Nr KL. 2239 wydaną przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach na imię *Dr. Natalji Kowalskiej* z Dąbrowy Górniczej.

Zginęła tylna tabliczka snmochodowa Nr KL. 71039 wydaną na imię *Fabryki Amunicji w Skarżysku*. Tabliczkę powyższą unieważnia się.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia serja B. Nr 33157, wydany na imię *Jana Kleniewskiego* z folw. Gniazdów, gm. Chotcza, pow. iłżeckiego.

Jan Mostek (rocz. 1902), zam. w Piasku-Wielkim, gm. Radzanów, pow. stopnickiego, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińczów.

Zgubiono tylny numer samochodowy Nr KL. 72361 wydany przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach na imię *A. J. Moszkowicza* z Kielc. Takowy unieważnia się.

Jan Pacholski, zam. w Marjance, gm. Radonia, pow. Opoczno, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia serja B. Nr 157878, wydany na imię Józeta Skowińskiego.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia serja B. Nr 243896, wydany na imię *Jana Kucharka*, zam. we wsi Bodziejowice, gm. Irządze, pow. włoszczowskiego.

Zginęła karta rzemieślnicza Nr 824 wydana w dniu 4 grudnia 1928 r. za Nr dz. 21289/28, na imię *Bajli Targownikówny* z Zawiercia. Kartę powyższą unieważnia się.

Unieważnia się zagubioną legitymację nauczycielską, wydaną przez Inspektorat Szkolny w Kielcach na imię *Marji Górskiej*.

Zaginął weksel na sumę 1000 zł. z wystawienia *Antoniego Palmąki* na zlecenie Piotra Sowińskiego z Przezwód bez określonego terminu płatności, który unieważnia się. (3—1)

Unieważnia się dwie książeczki wydane na imię *Andrzeja Kozery* z Pełczysk przez Komunalną Kasę Oszczędności Powiatu Pińczowskiego w Pińczowie na na wkłady pożyczkowo-oszczędnościowe 400 zł. i 100 zł.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach, Zamek. Tel. Nr 188.

Prenumerata za 1931 rok — 28 zł. — Numer pojedyńczy 1 zł. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., o postępowaniu spadkowem pojedyńcze — 6 zł., zbiorowe po 3 zł. od każdego postępowania, o regulacji hipoteki pojedyńcze — 8 zł., zbiorowe — po 5 zł. od każdej nieruchomości, za wiersz szpaltowy lub jego miejsce 60 groszy, 1 szpaltę — 30 zł. 1 stronę dwuszpaltową 60 zł. Drobne ogłoszenia: 15 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie jednokrotne 4 zł. 50 gr., trzykrotne 12 zł. 50 gr.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 30.632 i potwierdzenie wpłaty nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Druk. Kieleckiej Spółki Wydawniczej—ul. Sienkiewicza № 15.